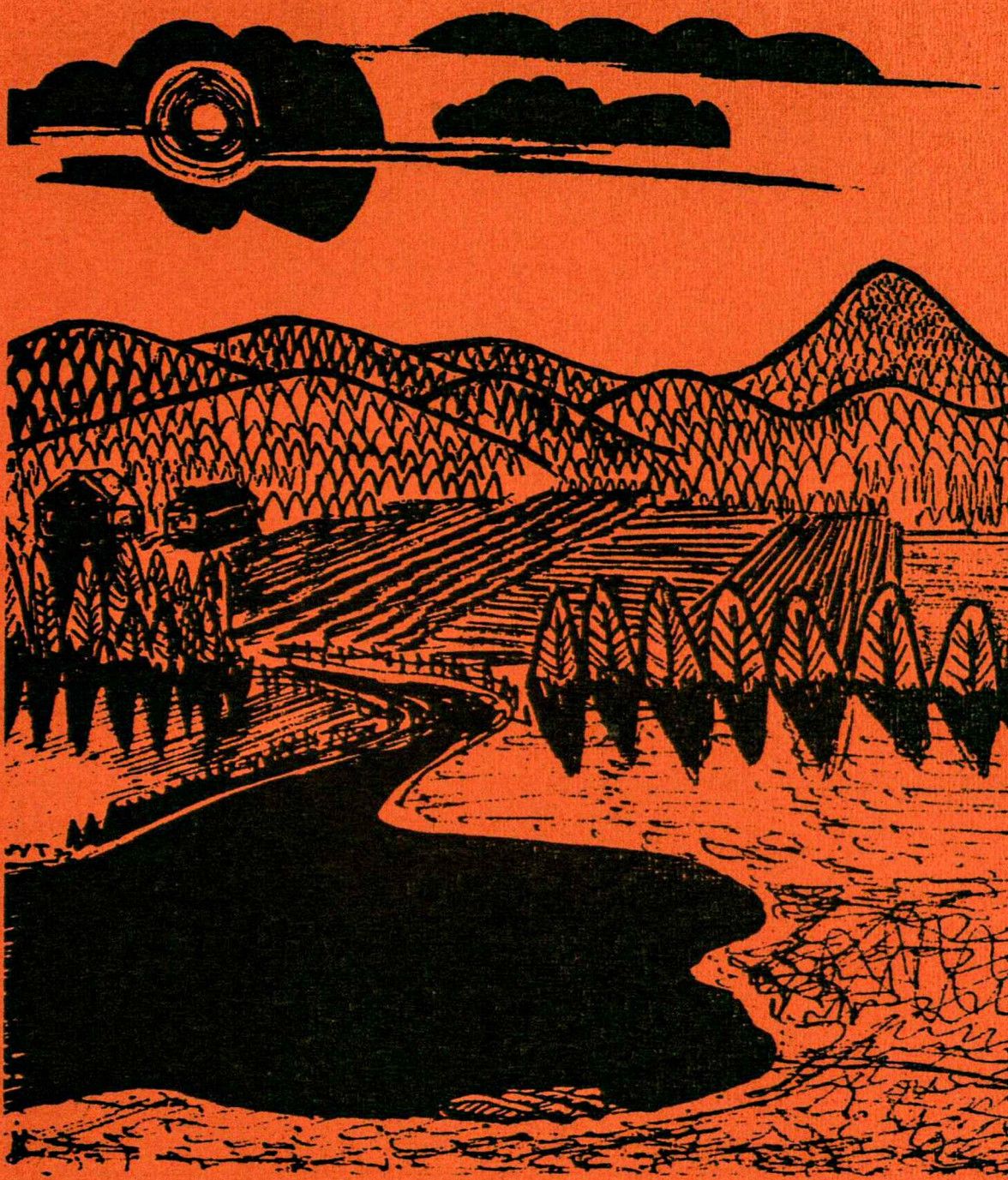

ATEITIS 8

ATEITIS

LIETUVIŲ KATALIKIŠKO JAUNIMO ŽURNALAS

1972 — LIETUVIŲ JAUNIMO METAI — 1972

SPALIS — OCTOBER

TURINYS

Kodėl rašančiųjų nedaug? 225

Mūsų pasaulis 226

Dabartiniai jaunimo sąjūdžiai — kun. dr. Pr. Gaida 232

Esame gyvi — gyvenkime! — Algis Stankus . . . 236

Ruduo — Aldona Zailskaitė 240

Pastoralė — Bernadeta Braciūtė 242

* * * — Bernadeta Braciūtė 242

Atviras laiškas Eugenijui Girdauskui — kun. St. Yla 244

Kryžiaus kelias — kun. K. Žitkus 246

Veikimo problema — veikimas — A. Tadas Klimas 248

Mūsų veikla 250

Atsiųsta paminėti 253

Kreivos šypsenos: Studentams — B. Braciūtė . . 255

Iliustracijos: V. Pranaičio—239, 247, 247; J. Staškus—255.

Nuotraukos: V. Kauliaus — 226, 228, 231, 250, 251, 254;
V. Pranaičio — 229, 241, 243, 245, 256;
L. Vaitkaus — 251, 252; L. Čepo — 237.

Viršelis: Vyto Pranaičio.

REDAKCIJA:

Kun. Jonas Staškevičius,
941 Dundas St., W. Toronto ,3 Ont., Canada.
Telefonas: (416) 364-7646.

REDAKCIJOS KOLEKTYVAS:

Rūta Čepaitytė, Algis Čepas, Leonardas Dambriūnas, Dainora Juozapavičiūtė, Gabija Juozapavičiūtė, ses. Dalia Keblinskaitė, Vincas Kolyčius, Almis Kuolas, Danguolė Stončiūtė, Onilė Vaitkutė.

LAUŽYMAS:

Vytas Pranaitis.
Spaudos darbus atlieka Draugo spaustuvė Čikagoje.

ADMINISTRACIJA:

Juozas Polikaitis — ATEITIS,
7235 S. Sacramento Avenue,
Chicago, Illinois 60629
Telefonas: (312) 434-2243.

ATEITIS yra Moksleivių Ateitininkų Sąjungos leidinys. Prenumerata metams JAV ir Kanadoje $7.00, susipažinimui prenumerata $5.00, garbės prenumerata $15.00, visur kitur laisvame pasaulyje $5.00.

ATEITIS — The Lithuanian Catholic Youth Magazine. Published monthly, except July and August, by the Lithuanian Catholic Youth Association. Business address: 7235 South Sacramento Avenue, Chicago, Illinois 60629. Yearly subscription in the US and Canada $7.00. Single copy $1.00. Second class postage paid at Chicago, Illinois.

KODĖL RAŠANČIŲJŲ NEDAUG?

Vis dažniau ir dažniau nusiskundžiama, kad mažėja lietuviškai gerai rašantieji išeivijoje. Kadangi taip yra, visai natūralu, kad jaunimo žurnalams pirmiesiems pradeda trūkti medžiagos. Neseniai medžiagos trūkumu nusiskundė studentų ateitininkų žurnalas "Gaudeamus". Tuo trūkumu reikia skųstis ir "Ateičiai". Mums reikia daugiau jaunų žmonių parašytų straipsnių bei rašinių, jei norime pagyvinti ir pagerinti savo žurnalą, ir jei norime jį reguliariai turėti savo rankose.

Sakoma, kad bepigu buvo ankstesniais laikais, kai lietuviškasis jaunimas Lietuvoj gyveno, lietuviškai mokėsi, kalbėjo ir rašė. Taipgi ir pirmaisiais pokario metais daugumas rašančiųjų dar buvo baigę lietuviškąsias mokyklas. Dabar visi mokomės gyvenamojo krašto kalba, ir šeštadieninės lietuviškos mokyklos bei įvairūs aukštesnieji kursai toli gražu neparuošia gerai lietuviškai rašyti mokančio jaunuolio. Tačiau, kai gimė "Ateitis", argi lietuvių kalba mokėsi lietuviškasis jaunimas, argi jie lietuviškai rašė mokyklose? Dažniausiai jie mokėsi rusiškai. Tad iš kur atsirasdavo iš po jų plunksnos lietuviški straipsniai?

Atrodo, kad problema slypi kitur. Seniau pagrindinis komunikacijos būdas buvo raštas. Todėl norom ar nenorom visi jo griebdavosi, norėdami tarpusavio santykius palaikyti ar savo mintis skleisti. Šiuo metu tai atlieka telefonas, radijas, televizija. Raštas tapo beveik nereikalingas. Jaunimas ypatingai mėgsta naudotis telefonais ir daug laiškų nerašo. (Svarbesniais atvejais nuskrenda pasitarimams). Prie to moksleivių ateitininkų tarpe prisideda dar viena apraiška — diskusijos. Visi kalba, visi diskutuoja kuopų susirinkimuose — palaidas mintis žarsto, bet raštu vientisą mintį retas gerai pateikti tegali. Kur dingo anksčiau susirinkimuose įprasti referatai, savosios kūrybos skaitymai, bei skaitytųjų rašinių kritikavimai? Tokius dalykus kuopose reikėtų atgaivinti, jei dar norime raštingų jaunų žmonių išeivijoje prisiauginti.

LIETUVOS
NACIONALINĖ
M. MAŽVYDO
BIBLIOTEKA

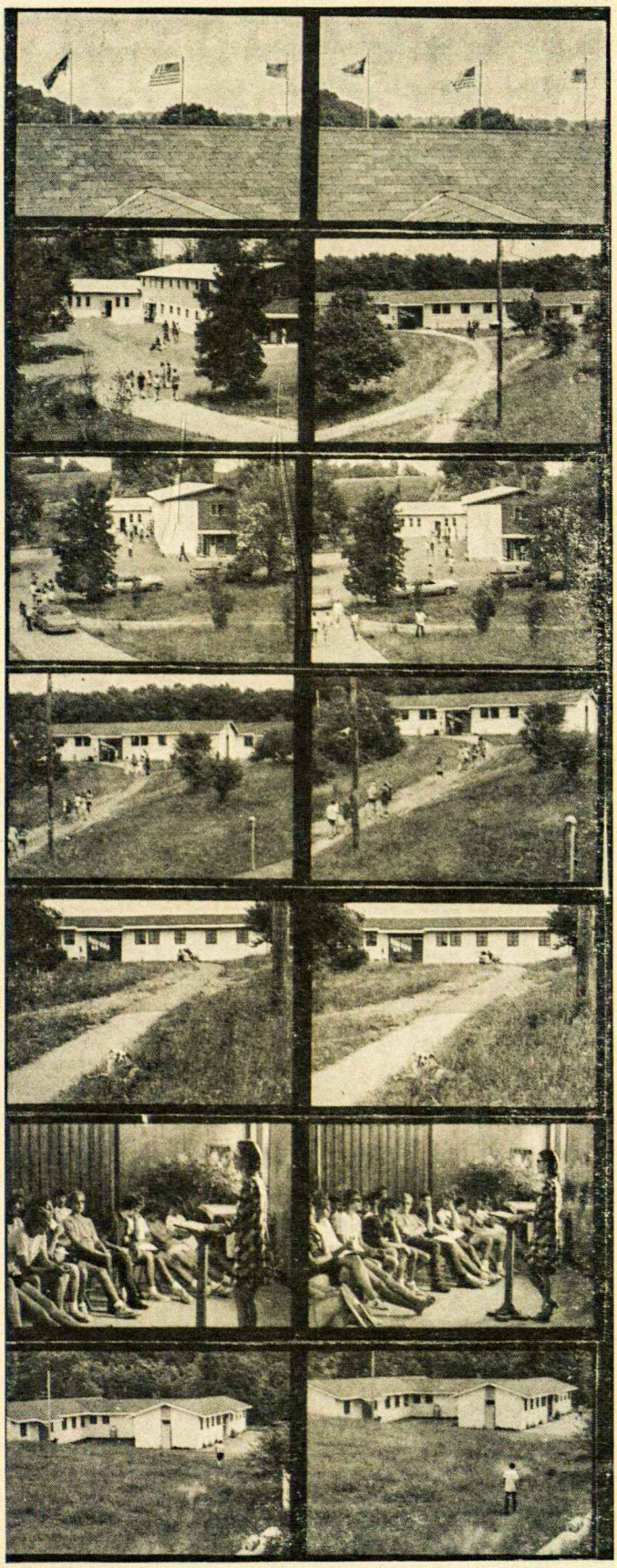

Paslaptingoji Eucharistijos tikrovė, anot pop. Pauliaus VI, yra įgyvendinama tiktai priėmusio Kunigystės šventimus asmens galia. Tai jis pareiškė grįžęs iš 18-tojo Italijos eucharistinio kongreso įvykusio Udine mieste. Tuo pareiškimu jis pasisakė prieš tuos, kurie pradeda manyti, kad duonos ir vyno pavidaluose Kristus atsiranda savaime be kunigo intervencijos, susirinkus krikščionių bendruomenei pamaldoms.

Kandidatų į kunigus šventimai pertvarkyti dviem naujais pop. Pauliaus VI dekretais ir įsigalios 1973 m. sausio 1 d. Vietoje buvusių keturių mažųjų šventimų paliekami du: skaitytojo ir altoriaus tarnautojo. Tiktai jie toliau nebebus vadinami mažaisiais šventimais, o "tarnybomis". Šioms tarnyboms galės būti šventinami ir pasauliečiai, kurie bažnyčioje atlieka tas pareigas. (Moterys, nors panašias pareigas eitų, tų šventimų gauti negali, kol bus pabaigta svarstyti jų padėtis Bendrijos hierarchinėje sąrangoje). Anksčiau buvę egzorcisto ir durininko šventimai, reikalui esant, galės būti teikiami atitinkamose sąlygose ir atitinkamiems žmonėms, paskirtiems specialiai toms pareigoms. Tonzūra ir subdiakonato šventimai panaikinti, o su jais susiję įsipareigojimai įjungti į naujai pertvarkomus dijakonato šventimus. Dijakonatas dabar teikiamas ne tik norintiems tapti kunigais, bet ir tiems, kurie nori būti nuolatiniais dijakonais. Pastarieji gali būti ir vedę, ir nevedę, tačiau po šventimų tuoktis nebegali.

Akademinės laisvės klausimas tikėjimo dalykuose bus studijuojamas Vatikane, vadovaujant švietimo kongregacijai. Be šios

kongregacijos narių, dalyvaus 45 delegatai, atstovaują 189 katalikų universitetams įvairiose valstybėse. Kongregacijos vadovas kard. Gabriel Garrone pareiškė, kad drastiškai besikeičiančio universitetinio pasaulio aplinka verčia kongregaciją peržiūrėti eilę dalykų. Daug medžiagos šiuo reikalu yra sutelkę Š. Amerikos, P. Amerikos ir Europos švietėjai 1971 m. Pagal tą medžiagą jau dabar galima spręsti, kad katalikiškojo universiteto pagrindinis bruožas turėtų būti ištikimybė Bendrijos perteikiamai Kristaus evangelijai. Todėl, kardinolo manymu, teologai turi būtų lojalūs Katalikų Bendrijai savo mokyme bei tyrinėjimuose ir tą lojalumą ugdyti savo mokiniuose, o akademinė laisvė turi būti Bendrijos gerbiama. Intervencijos darytinos tik apreikštoms tiesoms prieštaravimo atveju. Kard. Garrone pabrėžė, kad tiek Katalikų Bendrija, tiek kat. universitetai siekia to paties tikslo: tikėjimo tiesose pažangos ir Kristaus karalystės. Taigi, šiuo atveju nebus sprendžiamas klausimas, ar eiti į kompromisus iš vienos ar kitos pusės, bet bus ieškoma bendradarbiavimo būdo, padedančio abiem pusėm.

Išsituokusiems ir antrą kartą vedusiems katalikams leidimų davimas kai kuriose Amerikos vyskupijose priimti sakramentus, kard. Krol prašymu, visur sustabdytas, o JAV vyskupų studija šiuo klausimu pasiųsta doktrinos kongregacijai Vatikane. Kongregacija šį klausimą atidžiai studijuoja, ir todėl visos vyskupijos lauks galutinio Vatikano pasisakymo šiuo reikalu.

Liuteronų ir katalikų teologų grupė šiuo metu svarsto popiežiaus primato klausimą. Po tris dienas užtrukusių svarstymų ši bendroji komisija paskelbė komunikatą, kuriame sakoma, kad užtvara tarp vienų ir kitų popiežiaus primato klausimu dabar jau nebeatrodanti taip nenugalima, kaip anksčiau. Šiuo metu svarstymuose buvo apsiribota grynai popiežystės, kaip visuotinės Krikščionių Bendrijos tarnybos, samprata dar neliečiant popiežiaus neklaidingumo.

Naują gregorinio giedojimo knygą jau parengė speciali liturtinės kongregacijos komisija, pritaikydama visus giedojimus povatikaninei liturginei dvasiai. Knyga pavadinta "Giedotinių Mišių tvarka". Šios knygos parengime dausiausia pasidarbavo Solesmes vienuolyno benedektinai Prancūzijoje. Solesmes vienuolynas yra pasižymėjęs gregorinio giedojimo moksliniais tyrinėjimais, darbais bei išpildymu. Dabartinis Solesmes vienuolių choro vadovas kun. Jean Claire pareiškė, kad naujoje knygoje įdėti visi gregorinio giedojimo lobiai, net ir kompozicijos, kurios paskutiniaisiais dešimtmečiais nebebuvo naudojamos.

Krikščionių—marksistų dialogai labai madoje krikščionių tarpe, tačiau visai priešinga padėtis Sovietų Sąjungoje — pareiškė dr. Mikko Juva, liuteronų pasaulio federacijos prezidentas. Jis lankėsi Sov. Sąjungoje ir aiškiai pamatė, kad komunistai tokiais dalykais visai nesidomi.

"L'Osservatore della Domenica", Vatikano savaitraštis, savo vedamajame pasisakė, kad McGovern siūlomas planas Amerikai greitai pasitraukti iš Vietnamo tik dar daugiau padedąs komunistinei propagandai ir kenkiąs dabatinei Amerikos valdžiai, ban-

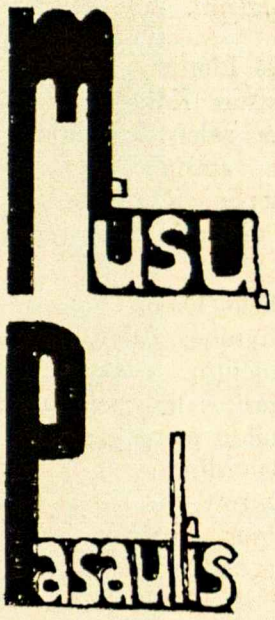

dančiai Vietnamo problemą teisingai išspręsti. Šį vedamąjį parašė Vatikano spaudos agentūros viršininkas Federico Alessandrini.

124 **Lietuvos kunigų** laiškas pasiųstas Kosyginui. Jame prašoma paleisti iš namų arešto 61 m. amžiaus vyskupą Julijoną Steponavičių. Šią žinią paskelbė ir didžioji užsienio spauda.

Dievo Diena buvo surengta Vašingtone, dalyvaujant 3,000 tikinčiųjų. Nekaltai Pradėtosios Marijos tautinėje šventovėje pamaldų metu pamokslą sakė abatas-ordinaras Edmund F. McCaffrey. Jis papeikė brolius kunigus Berrigan bei jų pasekėjus, kaip negatyvius Kristaus liudininkus, kurie eina prieš bendrąjį žmonijos gėrį, yra nepaklusnūs teisėtam autoritetui, siekia taikos be teisingumo pagrindo ir laikosi makiavelinio principo, jog tikslas pateisina priemones. Jie esą popiežiškąsias enciklikas pakeitė savosiomis ir tokiu būdu kenkia savo tautai ir Katalikų Bendrijai. Kitoje savo pamokslo dalyje 39 m. amžiaus abatas, turįs tarptautinės teisės doktoratą, pareiškė, kad demokratų kandidato McGovern neapgalvoti šūkavimai esą priešingi tarptautiniam teisingumui ir pavojingi visuotiniam tautų gėriui.

Kostarikos vyskupų konferencija paskelbė atsišaukimą, raginantį krikščionis kovoti už krikščionybę, o ne socializmą. Tik tokiu būdu esą galima tinkamai darbuotis už vargšų, pavergtųjų bei nužemintųjų teises. Šis atsišaukimas buvo išleistas kaip atsakymas įvykusiam Čilėje įvairių konfesijų krikščionių bei jų dvasininkų suvažiavimui, kuris savo šūkiu buvo pasirinkęs "krikščionys už socializmą".

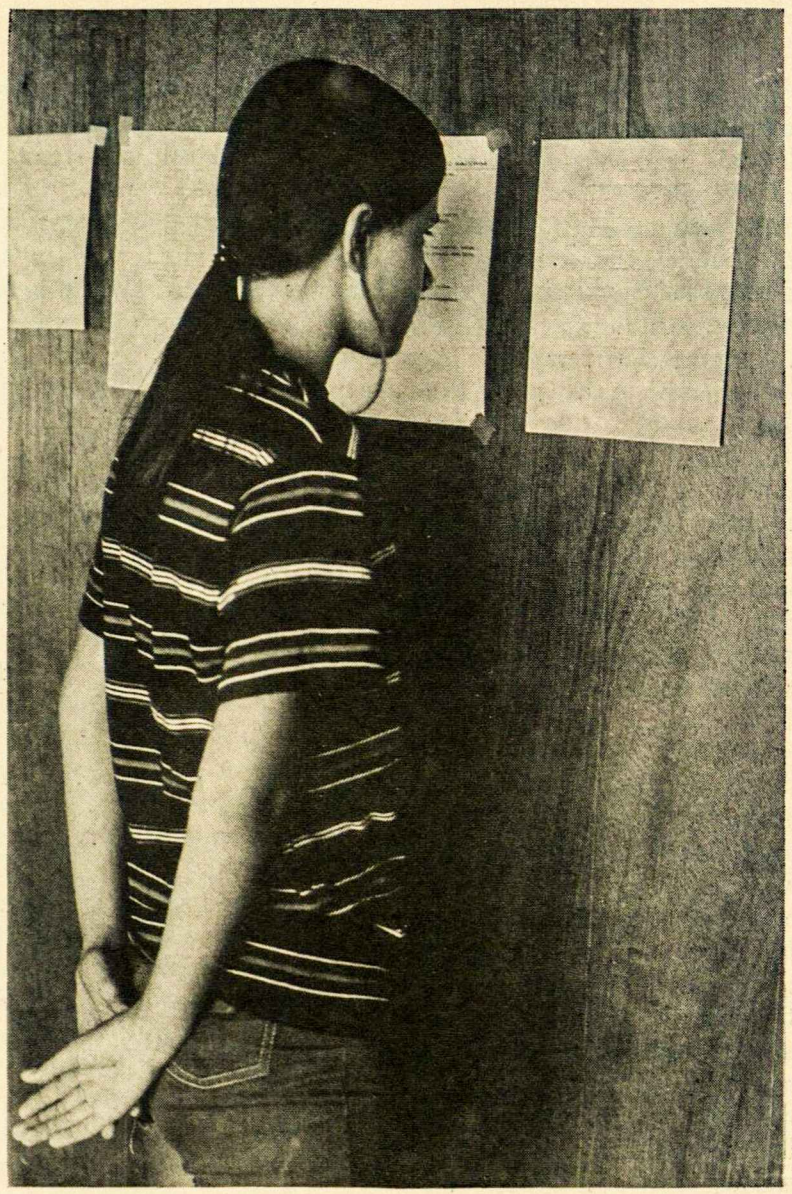

Arkiv. Lord Geoffrey Fisher, buvęs anglikonų Canterbury arkivyskupas, 85 m., mirė nuo širdies smūgio. Jis buvo pirmas Anglikonų Bendrijos vadovas, kuris aplankė Romos popiežių (tada Joną ĖĖIII). Vatikano radijas jį labai išgyrė ir pabrėžė, kad jo pirmasis žingsnis vedė prie tolimesnio abiejų Bendrijų vadovų įpėdinių — pop. Pauliaus VI ir arkiv. Michael Ramsey bendradarbiavimo.

Anglikonų-katalikų tarptautinės komisijos ketvirtasis posėdis įvyko Gazzada mieste, šiaurės Italijoje. Buvo svarstomas abiejų Bendrijų kunigystės sampratos klausimas.

Kun. Pierre Benot OP paskirtas naujuoju Kumrane, prie Negyvosios jūros, atrastų senų rankraščių redaktoriumi vietoj mirusio kun. Roland de Vaux, O.P. Jau šeši tomai mokslinių darbų apie šiuos rankraščius yra išleisti. Rankraščiai yra iš Kristaus laikų, rašyti esėnų sekto, kuri gyveno kaip atsiskyrėlių bendruomenė.

Aspects of Religion in the Soviet Union knyga išleista Čikagoje ir Londone University of Chicago Press 1971 m. Knyga

gvildena religinę būklę Sov. Sąjungoje 1917—1967 m. laikotarpyje. Jos redaktoriai yra R. H. Marschall Jr., T. E. Bird ir A. Q. Blane. Rašo įvairūs autoriai, jų tarpe ir prof. Vyt. Vardys. Jo straipsnis, tema "On Catholicism in Lithuania", recenzentų laikomas vienu geriausių.

Dievo Žodžio kongrese Vašingtone dalyvavo 685 kunigai, suvažiavę iš įvairių kraštų pasisemti žinių geresniam pamokslininkavimui. Arkiv. Fulton J. Sheen savo paskaitoje priminė, kad dažnai žmonės pamokslininkų nesiklauso, nes jie skelbia tiktai sociologines nuotrupas, o ne Nukryžiuotąjį. Kun. B. Ahern CP ypatingai pabrėžė pamokslininkams Šv. Rašto tekstų meditavimo reikalingumą, o kun. T. Barosse CCS — pamokslininko asmeninio gyvenimo pavyzdingumo. svarbą. Vysk. J. May pabrėžė, kad amžinojo gyvenimo žodžius reikia mokytis tinkamai išreikšti šio laikotarpio terminais, o kun. J. Burke OP — kad pamokslininkas turi kalbėti iš savo įsitikinimo. Visų pakartotinai buvo pabrėžiamas kasdieninis Šv. Rašto skaitymas bei jo mąstymas, kaip raktas į gerą pamokslininkavimą.

2,500 teologų bei religinių sričių specialistų iš 26 valstybių dalyvavo Los Angeles įvykusiame pasaulinio masto suvažiavime, kurio tema buvo: "Religija ir žmogaus žmoniškumas". Suvažiavimas buvo pradėtas planuoti 1968 m. ir jame dalyvavo įvairiais religijos aspektais besirūpinančių draugijų nariai: katalikai, protestantai, žydai, agnostika ir net ateistai, dėstą religiją universitetuose. Buvo skaityta net 380 paskaitų. Norėta parodyti kaip religija prisideda prie žmogaus humaniškumo, tačiau, turint prieš akis tokį didelį dalyvių įvairumą, buvo neįmanoma net sutarti dėl visiems

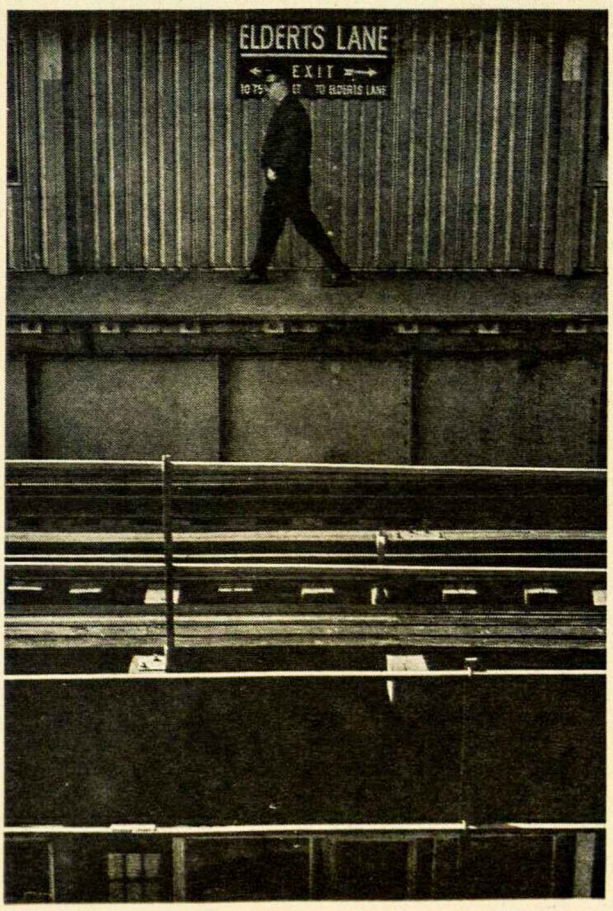

priimtinų bendrų aptarčių tokių žodžių, kaip religija, žmoniškėjimas, žmogus. Prie to, žinoma, prisidėjo ir darbotvarkės perkrovimas: vieną dieną tarp 2 ir 5 v. p. p. tuo pačiu metu vyko net 62 paskaitos. Iš skaitytų paskaitų galima spręsti, kad dabar teologijoje vyrauja palyginamosios religijų studijos bei religijų istorija; kad vyksta smarkus specializavimasis siaurose šakose ir dažnai pametama visuma; kad europiečių teologų vaidmuo yra gerokai sumažėjęs; kad stipriai atstovaujami biblistai.

33 kandidatai į nuolatinius dijakonus Toronto arkivyskupijoje pradėjo mokslo metus. Vieni jų yra vedę, kiti — ne. Nevedusieji, kartą įšventinti, vesti negalės. Jų amžiaus vidurkis — 45 m. Kandidatais priimami visi virš 35 m. amžiaus katalikai vytai su savo klebono rekomendacijomis. Iš dabartiniųjų 29 priklauso Toronto arkivyskupijai, 2 Hamiltono, vienas — Peterboro ir vienas — ukrainiečių eparchatui Toronte. Lietuvių jų skaičiuje kol kas nėra. Kandidatų paruošimas truks dvejus metus. Šiais pirmaisiais metais iki pavasario vyks paskaitos vieną savaitgalį į mėnesį.

Opus Dei organizacijos 25 nariai šiais metais buvo įšventinti į kunigus. Visi jie jau buvo profesionalai savo srityse. Jų tarpe buvo eilė teisininkų, profesorių, žurnalistų, inžinierių ir vienas dailininkas. "Opus Dei" organizacija turi 20,000 narių Ispanijoje ir 30,000 įvairiuose kituose kraštuose. Jie visi yra su aukštuoju mokslu. įvairių sričių specialistai ir paprastai nėra žinomi, kad yra vienuoliško gyvenimo žmonės, nes gyvena pasauliečių tarpe ir nesireklamuoja. Kunigais iš jų tarpo šventinami vyrai tik tuomet, kai yra reikalingi kunigai šios organizacijos nariams.

Š. Vietnamo katalikai yra tvirti savo tikėjime, anot kun. Patrick O'Connor, ilgamečio užsienio korespondento Vietname. Jis sako, kad daugelis bažnyčių bei Hanojaus katedra būna pilnutėlės tikinčiųjų pamaldų metu, tačiau tai nesąs komunistų religinės laisvės nuopelnas, kaip bando teigti įvairūs ten besilanką užsienio korespondentai, bet ryžtingas vietnamiečių pasipriešinimas tikėjimo varžytojams. Neveltui tas kraštas esąs vadinamas "100,000 kankinių kraštu". Tikybos mokymas vaikams ten yra visai uždraustas. Marksizmo—leninizmo kursai yra privalomi visiems: vaikams ir suaugusiems. Nė vienas vyskupas negali išvykti iš savo gyvenamos vietos lankyti tikinčiųjų be policijos leidimo. Kunigai taip gi turi gauti policijos leidimą, net kai yra šaukiami pas mirštantį savo parapietį. Dažniausiai, gavus tokį leidimą, ligonis jau būna miręs. 1967 m. dar veikė viena kunigų seminarija, kurioje mokėsi 7 klierikai. Trys kunigai, kuriuos popiežius Jonas XXIII buvo parinkęs konsekruoti vyskupais, ir šiandieną dar nėra konsekruoti, nes jiems buvo uždrausta susitikti su bet kokiu vyskupu, kuris būtų galėjęs juos konsekruoti. Vienintelis konsekruotas vyskupu per tą laiką buvo kun. Nguyen van Nang praėjusiais metais Hanojuje. Paskutinieji užsieniečiai dvasininkai iš Š. Vietnamo buvo išvaryti 1960 m. Paskutinysis Šv. Sosto atstovas kun. Terence O'Driscoll Š. Vietnamą turėjo palikti 1959 m.

Pagarbos gyvybei savaitė paskelb ta JAV vyskupų konferencijos nuo spalio 1 iki 7 dienos. Savaitei yra paskirtos 7 temos, liečiančios žmogiškąją gyvybę: negimusieji, seneliai, vargšai, jaunimas, taika, šeima. Vyskupijos bei parapijos kviečiamos tomis intencijomis melstis ir tas temas diskutuoti bei jose apsišviesti.

Krikščionys misijonieriai yra labai svarbūs Ugandos valstybei, pasak mahometono prezidento Idi Amin. Minėdamas 60 metų sukaktį katalikų misijonierių atvykimo į Ugandą, jis pareiškė, kad katalikai veda puikias ligoninės ir ugandiečiuose ugdo sveikus moralinius principus. Ugandoje šiuo metu yra 10 milijonų gyventojų, kurių 2 milijonai yra katalikai.

Australijos federalinės valdžios senatoriai: George Hannan, J. P. Kennedy ir Philip E. Lucock, paremdami lietuvių pastangas atgauti laisvę sovietų pavergtai Lietuvai, pasirašė II PLJ peticiją. Australijos lietuviai iki šiol yra surinkę ir atsiuntę 3000 parašų.

Pranas Buivytis iki šiol yra surinkęs 10,000 Jaunimo Peticijos parašų beveik imtinai svetimtaučių tarpe. Tai labai gražus pavyzdys visiems Jaunimo Peticijos parašų rinkėjams.

Dr. Romualdas Kriaučiūnas, Jaunimo Kongreso Studijinės Anketos autorius, ruošiasi nagrinėti anketos davinius skaitytuvų pagalba. Tikimasi, kad studija apie lietuviškąjį jaunimą bus už kelių mėnesių pabaigta. Dr. Kriaučiūnas artimai bendradarbiauja su kitu psichologu dr. Algiu Norvilu, kuris vadovavo Kongreso Akademinės Programos Komisijai.

Spaudos konferencija Jaunimo Kongreso reikalais įvyko rugsėjo 24 d. Čikagoje. Kongreso ruošos darbų atstovai pateikė spaudos korespondentams statistinių žinių ir atsakinėjo į klausimus. Paskelbta, kad kongreso atidaryme buvo užsiregistravusių virš 2000 jaunuolių ir keli šimtai svečių. Kongreso paruošiamuosiuose darbuos dalyvavo apie 1200 asmenų. Finansų komisijos atstovai, atvykę į konferenciją iš Niujorko, pranešė, kad lig šiol surinkta $100,143 aukė JAV-ėse. Minima suma padidėsianti, nes dar nevisi surinkti pinigai atsiųsti. Dar laukiama pinigų iš Kanados. Buvo užtikrinta, kad II PLJK nebus finansiniai nuotsolingas. Konferencija buvo sušaukta "Margučio" patalpose.

Pokongresinius leidinius sutiko redaguoti žurnalistas bei rašytojas Algis Rukšėnas. Pirmajame leidinyje bus pateikiamos II PLJK paskaitos bei simpoziumų ir diskusijų santraukos. Antrajame — kongreso noutaikų aprašymai su nuotraukomis. Ruošiant pokongresinius leidinius, artimai bendradarbiaujama su PLJS ryšių centru Čikagoje.

PLJS ryšių centras renka medžiagą II PLJK archyvui. Archyve bus talpinama paruošiamųjų darbų eigos dokumentacija, komisijų pranešimai bei įvertinimai. Ši informacija bus naudinga ruošiant III PLJK Pietų Amerikoje.

V Pietų Amerikos Lietuvių Kongresas įvyks 1973 m. vasario mėn. Brazilijoje. Kongreso metu numatyta jaunimo studijų savaitė ir stovykla. Šiuo metu vyksta paruošiamieji kongreso darbai. Kongrese tikimasi svečių iš Australijos, Europos ir Šiaurės Amerikos.

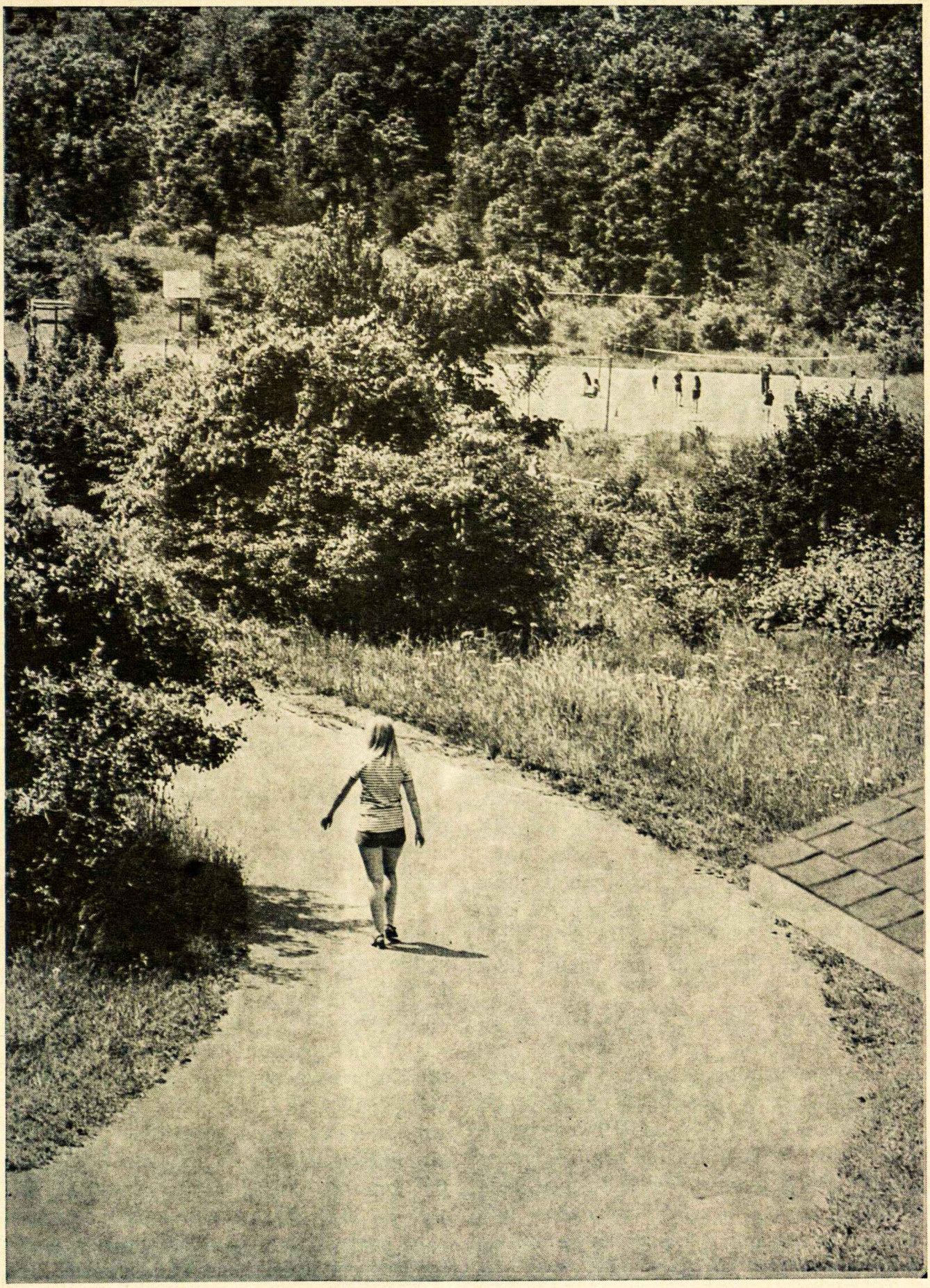

Dabartiniai jaunimo sąjūdžiai

Kun. dr. Pr. Gaida

Technologijos dvasia yra populiari, bet labai sekli: ji teikia daug patogumų, bet neduoda žmogui dvasios, gyvenimui turinio. Žmogus, ypač jaunas, ilgisi kažko daugiau — ne vien mašinų. Jis nori gilesnių atsakymų į gyvenimo klausimus. dėlto ir kilo reakcija jaunojoj kartoj prieš tą technologinį mūsų civilizacijos pobūdį. Be to, mūsų jaunimas Amerikoje mato savotišką dabarties būklę pačiame krašte: karą, rasines riaušes, policiją, kovojančią prieš žmones. Žodžiu sakant, gyvenime yra kažkas netvarkoj. Jaunimas iš to daro išvadas ir bando nusisukti nuo tokios nuotaikos.

Veikia ir revoliucinė dvasia. Kiekvienas žmogus iš mažens, ypač iš jaunystės metų, yra revoliucininkas. Jis nori pakeist gyvenimą, padaryti geresnį, įdomesnį. Ir tai yra viena iš priežasčių, kodėl mūsų jaunimas žymia dalimi nusisuko nuo senimo ir pasuko nauja linkme. Pagaliau prisideda vyresnės kartos nepajėgumas įdiegti jaunimui tas krikščioniškas vertybes, kurias paveldėjo iš kitų kartų.

Sudėjus į krūvą visas priežastis ir ateina atsakymas, kodėl mes turime šiandieną tokį jaunimą, kurį vadiname įvairiais vardais, nes yra įvairių sąjūdžių.

Ieškojimo keliu

Gal labiausiai populiarus sąjūdis — hipių. Jų yra dvi rūšys. Viena yra labai radikali, politinė, kovojanti už naują santvarką ir gerokai marksistinė, bet negausi. Antra grupė yra švelnesnė, nepolitinė, siekianti naujos gyvenimo santvarkos, revoliucinga, bet nežinanti kas bus ateityje. Griauna tai, kas psatatyta, bet ką pastatys vietoj to —dar nežino.

Vienas pagrindinių hipių sąjūdžio bruožų yra absoliutinės laisvės siekimas. Senoji santvarka, pilna įstatymų, suvaržymų, taisyklių jiems nebetinka. Jie siekia absoliučios laisvės — gyventi taip, kaip jie nori, be jokių varžtų. Iš antros pusės, jie skelbia savitarpę meilę, taiką ir kaip simbolį savo sąjūdžio pasirinko gėlę. Jie nori sukurti naują visuomenę. Tai

jų svajonė. Dėlto jie pasitraukia iš esamos visuomenės, gyvena atskirai, stengia si susikurti naują išraišką, naujas formas ir bando paveikti gyvenimą visiškai kita linkme. Tokiem sąjūdžiam daugiausia priklauso ar priklausė ne pačių turtingiausių ir ne pačių neturtingiausių žmonių vaikai, bet vidurinės klasės, ypač Amerikoje.

Pastaruoju metu tas hipių sąjūdis yra nebetekęs savo aktualumo. Jau Kanadoj hipių vadai paskelbė spaudoje, kad "mūsų sąjūdis bandrutavo" ir svarsto kodėl. Priežastys yra aiškios. Jie buvo susikūrę utopinį ateities vaizdą. Norėjo sukurti tokią visuomenę, kuri neįmanoma. Panašių svajonių praeityje yra buvę daug, bet svajonėmis ir gėlėmis visuomenės santvarka nepakeičiama.

Patyrę bankrotą, vadai kėlė klausimą: kas toliau? Kilo visuotinis nusivylimas. Vadai pasiūlė išeitį: grįžkime iš visuomenės į save, ieškokime patys savęs.Bet tai nepašalino nusivylimo. O žmogus iš nusivylimo pradeda ir rūkyti, ir gerti, ir narkotikus vartoti. Ir taip jaunimo tarpe paplito pasiūlymas "bandykime narkotikus".

Atsirado mokytojų, kurie pasiūlė specialius vaistus, kaip LSD ir panašius, kurie žmogų tartum pakelia, padaro tarsi toliau matantį ir giliau mąstantį, nuveda į fantazijos pasaulį. Ir taip prasidėjo narkotikų vartojimas. Tai viena didžiųjų jaunimo nelaimių. Ją pamatė visi: ir tie, kurie tuos narkotikus vartojo, ir tie, kurie nevartojo — tik rekomendavo. Iš to nusivylimo ir narkotikų vartojimo kilo nauja mintis: reikia ieškoti ko nors geresnio. Jų ieškojimas pakrypo į Azijos religijas.

Azijos link

Jaunimas visuomet nori ko nors naujo, nematyto, įdomaus, fantastiško. O Azija jiems yra tas nematytas žemynas, į kurį verta pažvelgti, nes pilnas slėpiningų dalykų. Į krikščionybę jie dar nenorėjo žiūrėti, nes ji atrodė dalis amerikinio gyvenimo. Jie susidomėjo budizmu, hinduizmu ir kitom religijom. Be to, prie susidomėjimo Azijos religijomis prisidėjo ir budizmo bei hinduizmo misijonieriai. Š. Amerikoj jie turi savo mokinių, savo spaudą ir tuo būdu patraukia jaunimo dėmesį į save. Prisidėjo ir vokiečių rašytojas, gyvenęs Rytų kraštų dvasia ir gerai pažįstąs Vakarus. Tai Herrmann Hesse. Jis vokiškai yra parašęs keletą knygų, kaip "Stepių vilkas" (Steppen Wolf), ir kitas. Tas autorius nuveda jauną žmogų į Azijos religijas, parodo jų vertę, parodo kas ten galima rasti, kokios ten yra vertybės, bet kartu ir atbaido nuo Vakarų gyvenimo, jo religijų. Jis savo knygose neduoda tiesioginių atsakymų į jaunimo problemas. Todėl pvz. mergaitė, paklausta, kodėl skaito tas knygas, atsakė: "Jo knygose tvirtų atsakymų į savo klausimus nerandu, bet pajuntu skatinimą ieškoti atsakymo savyje. Tai man patinka ir dėlto aš jo knygas skaitau." Galimas daiktas, šis motyvas paveikė ir daugelį kitų jaunuolių ieškoti šviesos Tolimųjų Rytų religijose. Yra susidarę net atskiri Herrmann Hesse rašytojo būreliai. Nors jie nėra formalūs, bet turi savo įtaką, ieškant naujų kelių dabartinio jaunimo sąjūdžiams.

Panaši grupė, irgi iš to paties judėjimo išaugusi, yra Krišnos šalininkai. Apsirengę geltonais apsiaustais, jaunuoliai gieda, muša būgneliais, dalina brošiūras, žurnalus. Jie ne tiktai gieda, bet ir šoka išraiškos šokius, ypač Cambridge, kur yra universitetas. Krišnos grupė skelbia, kad Krišna yra visagalis Dievas, visažinis, visur esantis, visų žmonių tėvas. Todėl jo grupė nori skelbti žmonėms tikrą Dievą — Krišną, ugdyti žmonių brolybę, meilę, taiką giesmėmis, savo literatūra, religiniais šokiais. Yra sukurta net speciali "Krišnos Sąmonės Draugija". Ji leidžia laikraštį "Atgal į Dievą". Nori jaunimą atitraukti nuo tų narkotikų ir paskatinti

į gražesnį, padoresnį gyvenimą. Kaip jiems sekasi, sunku pasakyti, bet pajamų jie turi. Tai matyt vien iš to, kad jų laikraštis "Atgal į Dievą" turi 150,000 skaitytojų įvairiom kalbom: anglų, prancūzų, vokiečių, ispanų ir t.t. Jų būreliai yra Niujorke, San Franciske, Čikagoje, Bostone, Berlyne, Hamburge ir kitur.

Lietuviams Krišnos idėjos, reikia pasakyti, yra artimos: visagalis Dievas, visų Tėvas, mes broliai ir t.t. Artimos tiek krikščioniška, tiek ir lietuviška prasme. Prisiminkime tik Vydūną, kuris iš panašių šaltinių sėmė savo idėjas.

"Jėzaus Sąjūdis"

Be minėtų grupių, populiariausias dabar sąjūdis yra "Jėzaus Sąjūdis" — "Jesus Movement". Jis kilo iš hipių sąjūdžio. Per ieškojimą tarp narkotikų ir Rytų religijų atėjo prie Kristaus. Sąjūdis prasidėjo Kalifornijoje 1966 m. ir jau turi apie 500,000 narių. Jis kilo gana staigiai, spontaniškai. Tame sąjūdyje nėra ryškių vadų. Yra žymesni veikėjai, bet tokių ryškių vadų, kad sektų jais jaunimas — nėra. Tai sakytume toks savaimingas sąjūdis, kuris sklinda iš miesto į miestą būrelių forma. Jie savo vadu yra išsirinkę Jėzų ir Jį laiko Didžiąja Žvaigžde — "Jesus Superstar". Jiems Jėzus yra vadas, didvyris, kankinys, pasiaukojęs už žmones, bet, kad Jis būtų Dievas, apie tai jie dar nekalba, bent jų oficialioji pusė.

Kodėl toks posūkis?

Kodėl dabar jaunimas, kuris taip buvo pasukęs į hipius, staigiai pasuko į Kristų? Pirmiausia, kaip minėjau, jaunimas buvo pasukęs į šunkelius ir grįžo į tiesesnį kelią per ilgą ieškojimą. Jis patyrė, kad nei narkotikai, nei kiti receptai nepadeda surasti gyvenimo pagrindo, neduoda atsakymų į gyvenimo problemas. Nerado jie tų atsakymų nė Rytų religijose. Jie pastebėjo, kad tai, ką skelbia budistų, hinduistų misijonieriai Amerikoje ir Europoje, Azijoje daug kas yra atmesta ir nebepraktikuojama. Be to, pasirodė, kad tos idėjos, atėjusios iš Rytų, nevisos jaunimui tinka. Tai paskatino jaunimą vėl ieškoti pilnesnio atsakymo į gyvenimo problemas. Manoma taip pat, kad prie tokio staigaus jaunimo posūkio Kalifornijoje prisidėjo žemės drebėjimas. Spėjama, kad tai sukrėtė ne tik suaugusius, bet ir privertė jaunimą pagalvoti, kad yra daug rimtesnių dalykų, negu narkotikai, Rytų religijos ir t.t. Prasidėjo masiniai krikštai. Matėm telvizijoje: jauni vyrai ir mergaitės brenda į vandenį, į jūrą arba į plaukyklas, kur panėrimu priima krikštą, panašiai kaip jehovininkai.

"Dievo vaikai"

Jėzaus sąjūdyje atsirado naujos grupės įvairiais vardais. Populiariausia jų yra vadinama "Dievo vaikai" (Children of God).

Yra kita grupė, kuri vadinasi vardu "Kelias", trečia "Procesas" ir t.t. Grupės pasirenka vardą ir pradeda naują gyvenimą.

Visos tos grupės, kokios jos bebūtų, turi bendrą bruožą, būtent, gyvenimą mažose bendruomenėse. Kiekvienas narys, priklausąs tai jaunųjų bendruomenei, jaučia pareigą teikti savitarpio pagalbą. Kaikurios grupės specialiai yra pasišventusios teikti pagalbą kitiems. Pvz. Anaheim vietovėje, Kalifornijoje, prie Los Angeles, susidarė būrys vyrukų (apie 50), kurie yra pasirengę padėti kitiems nelaimėse. Jie budi dieną ir naktį, turi savo telefoną, automobilius ir stengiasi padėti nelaimingiesiems. O pagalbos reikalingų netrūksta, ypač tokių, kurie vartoja narkotikus. Sakoma, kad per mėnesį jie turi 1000 pasiteiravimų. Vienas atsakinėja telefonu, o kitas sėda į automobilį ir važiuoja į nurodytą vietovę teikti pagalbos — vežti į ligoninę arba panašiai.

Tokios mažos bendruomenės nariai paprastai priima krikštą panėrimu į vandenį, panašiai kaip jehovininkai. Tas krikštas juos įpareigoja, ir tai gana sunkiems dalykams: atsisakyti alkoholio, nikotino, narkotikų, laikytis skaistybės ir mokytis Šv. Rašto. Jie studikuoja Šv. Raštą taip, kaip jie supranta, stengiasi išmokti bent keletą ištraukų atmintinai. Ir kai susitinka su kuo nors, cituoja Šv. Raštą, taikydami įvairiems atvejams.

Populiariausia grupė, kaip jau minėjau, yra "Dievo vaikai". Jų yra Toronte, Windsore ir kitur. JAV yra apie 20 grupių. Iš viso jie turi apie 2000 narių. Iš to sąjūdžio atkrinta apie 15 proc. Jie ir po krikšto neišlaiko savo įsipareigojimų, atsisako nuo tos bendruomenės. taip pat ir nuo bendrojo Jėzaus sąjūdžio daug atkrinta — maždaug pusė.

Sekmininkai

Labai gimingas yra sekmininkų sąjūdis — "Pentecostal Movement". Jis nėra kilęs tiesioginiai iš hipių sąjūdžio. Atsirado maždaug tuo pačiu metu kaip "Jėzaus Sąjūdis" — apie 1966-1967 metus. Kilo taip pat spontaniškai, daugiausia katalikų tarpe, katalikų universitetuose. Ir dabar tuose universitetuose yra didesnės ar mažesnės grupelės sekmininkų, kurie taip pat nori gyventi atskira, gyva, krikščioniška dvasia. Jų manymu, bendrame katalikų gyvenime yra perdaug racionalumo, perdaug suvaržytos tvarkos, bet permažai dvasios. Jų tikslas yra atgaivinti žmogų iš vidaus, kreipiantis į Šv. Dvasią. Vienas pagrindinių dalykų yra naujas ryšys su Šv. Dvasia, bandymas ją įdiegti arba atgaivinti žmoguje per emocinę maldą. Paprastai žmogus religines tiesas žino, praktikuoja jas ramiu, įprastiniu būdu. Sekmininkų sąjūdis nori pagyvinti maldą ir asmeninį ryšį su Šv. Dvasia. Šiame sąjūdyje yra ir lietuvių, tiek Kanadoje, tiek JAV-se. Jis yra daugiau teologiškai pagrįstas, negu "Jėzaus Sąjūdis", bet visdėlto tebėra dar pačioje savo pradžioje.

(Bus daugiau)

Esame gyvi-gyvenkime!

ALGIS STANKUS

Šį straipsnį noriu pradėti pacituodamas W. H. Auden eilėraštį "The Unknown Citizen" apie nežinomąjį pilietį, kuriam Būk tai buvęs pastatytas marmurinis paminklas su tokiu įrašu: "To JS8O7ŽM8 378 This Monument Is Erected by the State". Štai tas eilėraštis:

He was found by the Bureau of Statistics to be
One against whom there was no official complaint,
And all the reports on his conduct agree
That, in the modern sense of an old-fashioned word,
he was a saint,
For in everything he did he served the Greater
Community.

Except for the War, till the day he retired
He worked in a factory and never got fired,
But satisfied his employers, Fudge Motors Inc.
Yet he wasn't a scab or odd in his views,
For his Union reports that he paid his dues,
(Our report on his Union shows it was sound)
And our Social Psychology workers found
That he was popular with his mates and liked a
drink.
The Press are convinced that he bought a paper
every day
And that his reactions to advertisments were normal
in every way.
Policies taken out in his name prove that he was
fully insured,
And his Health-card shows he was once in hospital
but left it cured.

Both Producers Research and High-Grade Living
declare
He was fully sensible to the advantages of the
Installment Plan
And had everything necessary to the Modern Man,
A phonograph, a radio, a car and a frigidaire.
Our researchers into Public Opinion are content
That he held the proper opinions for the time of
year;
When there was peace, he was for peace; when there
was war, he went.
He was married and added five shildren to the
population,
Which our Eugenist says was the right number for
a parent of his generation,
And our teachers report that he never interfered
with their education.
Was he free Was he happy? The question is absurd:
Had anything been wrong, we should certainly have
heard.

Mūsų pilietis, tas nežinomas pilietis, kuris vaizduojamas šiame eilėraštyje, yra deja daugiau tipiškas negu išimtinis mūsų dienų žmogus. Jis laikosi vidutiniškumo, gyvena pagal kitų nustatytas normas. Jis turi ne akiratį, bet greičiau **akiliniją.** Žodžiu, jis egzistuoja. Šių mokslo metų moksleivių ateitininkų šūkis, tačiau skatina visus gyventi pilnąja žodžio prasme. "Esame gyvi — gyvenkime", jie karoja.

Tačiau "esame gyvi" — tai tik pabrėžimas biologinio fakto. Taip, mes esame gyvi kaip betkoks kitas augalas ar gyvūnas yra gyvas, tačiau skatinimas "gyvenkime" jau yra raginimas pasistengti, siekti, pakilti virš paprasto egzistancijos lygio. Tai gyvenimo kokybės klausimas. Mat žmogus, nors ir gyvas, gali tik egzistuoti— merdėti kaip asmuo ir nieko nesiekti. Tikras ir idealus gyvenimas reikalauja sąžiningo darbo, pastangų; sąžiningo gairių ieškojimo, pagal kurias individas gyvens.

Visi žinome, kad veiksmas — ne žodis —tikrai imponuoja ir tiksliai nusako individo tikrus nusistatymus. To žmonės ieško ir mumyse. Pavyzdžiui, viename Newsweek žurnalo numeryje buvo diskutuojama Švč. Mergelės Marijos Nekalto Prasidėjimo dogma ir kaip ją žmonės tiki bei jos atžvilgiu elgiasi. To straipsnio išvadose buvo toks komentaras: "Problema arba, tiksliau, silpnybė krikščionyse glūdi ta, kad jie savo kasdieniniame gyvenime nėra padarę to, kas juos savuoju gyvenimu išskirtų iš kitų". Ar tai tiesa?

Jau keli metai kaip ši tema "gyvenkime" ir to raginimo reikšmė mane labai domina. Mes — jauni, gerų šeimų vaikai, karo nei bado nepatyrę, turtingų kraštų piliečiai, lengvai sutampą su kitais mūsų aplinkoje gyvenančiais, esame iš tikrųjų labai laimingi. Turime daug neužsipelnyto turto. Kaip jį panaudosime? Turime protą, galime mokytis — siekti aukštesnio išsilavinimo. Tokią progą reikėtų išnaudoti. Aš asmeniškai jaučiu, kad universiteto tinkamai neišnaudojau. Mokslas kažkaip man nesutapo su tikru pasauliu. Maniau, kad tyros širdies, geros valios ir nuoširdžių norų pakanka norint pagerinti pasaulį. Todėl prie gyvenimo tikrovės pritapimas man buvo tolimas. Pastebėjau kiek kartų vadinamą "sausą mokslą" būtų buvę galima gyvenime pritaikyti ir pamačiau, kad, be rimto, visapusiško pasiruošimo vienoje srityje, mažai kam galiu padėti kitoje. Rimtas ir visapusiškas pa-

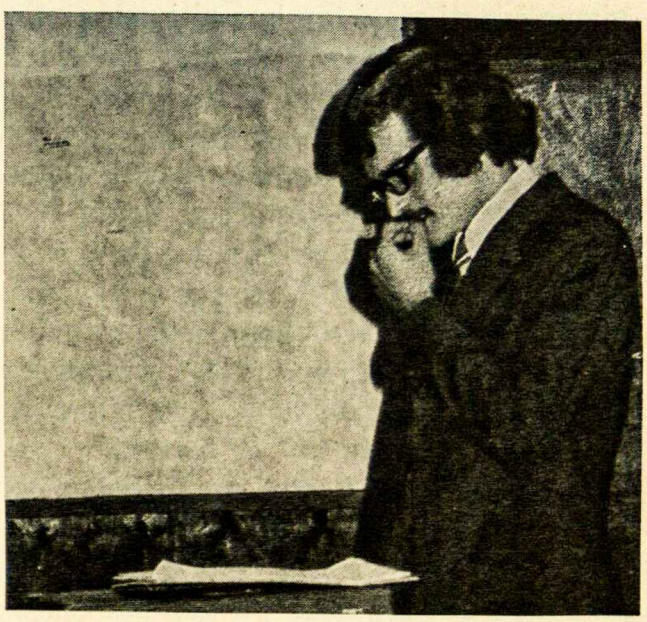

siruošimas reikalauja savęs disciplinos, planavimo ir darbo. Jis taip pat išvysto galvojimo, protavimo bei vaizdavimo jėgas. Tokius išvystytus ir išmankštintus talentus bei ypatybes tada galima panaudoti bet kokioje srityje, betkokiame darbe. Prisimenu Dag Hamarjkold, lėktuvo nelaimėje žuvusio JT generalinio sekretoriaus, pasakymą — "It is easier to act your way into a new way of thinking than to think your way into a new way of acting". Dievas duoda mums duonos, tik reikia dantis panaudoti.

Prieš pusmetį turėjau progos padirbėti lietuvių gimnazijoje, Vokietijoje. Nuvykau mokslo metų gale. Palyginus trumpai ten pabuvau, bet, kadangi ten jau turėjau pažįstamų, greitai susipažinau su gimnazija ir gimnazistais. Vis dėlto laikiausi nuošaliai. Nenorėjau įsivelti ten kur tiktai trumpai būsiu. Tačiau viskuo labai domėjausi. Vieną dieną, sėdėdamas savo kambaryje, galvojau apie matomus savo aplinkoje įvairius netobulumus ir kaip juos būtų galima pamažu pašalinti. Ir supykau. Supykau ant savęs. Paėmiau popieriaus lapą (tie, kurie mane pažįsta, žino, kad esu raštukų mėgėjas) ir pastačiau sau šį klausimą: "Kodėl mes bijome išsiskirti iš kitų tarpo: ar tai darbe, ar moksle, ar net sporte?" Kodėl paprastai neįsten-

giame žengti vieni ten kur kiti neina? Kodėl laukiame gaujos? Gal tai vienišumo baimė? Gal dėlto, kad daug pastangų iš mūsų pareikalautų? Esu tikras, kad visi karts nuo karto išgirstame savyje asmenišką Gyvenimo Būgnininko taktą, bet, deja, tik retai juo pasekame. Gal mums trūksta pasitikėjimo? Gal mūsų tikėjimas persilpnas? Pagalvokime. Pasistatykime prieš save veidrodį ir nuoširdžiai atsakykime į šiuos klausimus: 1. Koks mano gyvenimo stilius: "freak" ar "straight", hedonistinis, humanistinis ar krikščioniškas? (Primenu čia Nietsche-s pasisakymą: "Buvo tik vienas krikščionis ir tas pats mirė ant kryžiaus", o taip pat Shaw: "It was not that Chiristianity was tried and found wanting, rather it was found hard and left untried".) 2. Kokie mano asmeniški gyvenimo tikslai? 3. Kokius gyvenimo tikslus mumyse įžiūrėtų pašalietis, stebėdamas savo gyvenimą?

THE ROAD NOT TAKEN

Two roads diverged in a yellow wood,
And sorry I could not travel both
And be one traveler, long I stood
And looked down one as far as I could
To where it bent in the undergrowth;

Then took the other, as just as fair,
And having perhaps the better claim,
Because it was grassy and wanted wear;
Though as for that the passing there
Had worn them really about the same,

And both that morning equally lay
In leaves no step had trodden black.
Oh, I kept the first for another day!
Yet knowing how way leads on to way,
I doubted if I should ever come back.

I shall be telling this with a sigh
Somewhere ages and ages hence:
Two roads diverged in a wood, and I —
I took the one less traveled by,
And that has made all the difference.

Šis Robert Frost eilėraštis man buvo tapęs labai svarbiu, skrendant antrą kartą į Europą, į Vokietiją. Buvau pasiryžęs jį net draugams išsiuntinėti, nes tikėjau įvykdyti jo dvasią. Net buvau jį lietuviškai išsivertęs. Tačiau nepasinaudojau. Nedrįsau taip ryškiai kitu keliu eiti. Grįžau ir pamažu galvosena keitėsi. Iš dalies, žinoma, turėjo keistis: iš dalies — norėjau ją keisti. Dabar vėl turiu planų, tikėdamas pamažu žengti tuo kitu savuoju keliu, tik pakeliui stipriau pasiruošdamas. Gal taip bus sunkiau, o gal tai tik pabėgimas? Matau, kad mes geriausiai išmokstame patyrimais, ypač klaidomis. Kažkaip ir kažkodėl gyventi be klaidų atrodo neįmanoma. Gal tai pasėka tos minėtos baimės — baimės būti ypatingais. Ne vieną kartą, tikiu, esame pagalvoję, kad, hmmm, šitą daryti, nors ir malonu, nereikėtų daryti, nes priešinasi mūsų įsitikinimams. Tačiau vistiek paimam ir padarom. Žodžiu, tyliai ir net nepastebimai išparduodam, apeinam savo idealą. Po kiek laiko, jeigu rimtai save įvertinam, pradedam galvoti: na,... jau kartą perdaug nusileidau. Baigta! Sunku darosi net šypsotis.

Tačiau aš dabar dažniau nusišypsau. Tik prieš porą mėnesių priėjau naujo įsitikinimo, kuris yra skirtingas nuo grynai protinio sprendimo, nes čia panaudojamos ir emocijos, ir dvasinės nuojautos. Taigi, priėjau prie įsitikinimo, kad šis gyvenimas yra nepaprastas tiek neprotaujančios gamtos, tiek žmonijos, tiek savęs atžvilgiu. Ir pats žmogaus augimo procesas gali tapti tikra avantiūra ir taip tęstis iki pat jo mirties. Matai kaip pats augi. Pastebi įtampą tarp savo idealų ir polinkių, tarp idėjų ir norų. Paūgėjęs pradedi, jei laimingas esi, ir kitiems padėti šiame augimo procese, ar bent turima patirtimi dalintis. Tas brendimas, tas augimas, mano manymu ir yra nepaprasta avantiūra, nes tai yra kasdieninis vystymasis išmintimi bei dvasia, nepasiduodant, nerezignuojant aplinkai. Rezignacija aplinkai reikštų idealų palikimą ir vidutiniškumo puoselėjimą. Išmintis, mano manymu, tai yra mokslu ir patirtimi nušlifuotas idealizmas, it brilijantas. Jaunatviška dvasia — meilės ir tikėjimo kūrinys. Tapti šventu — išmintingu, sulaukti 80 metų ir vis

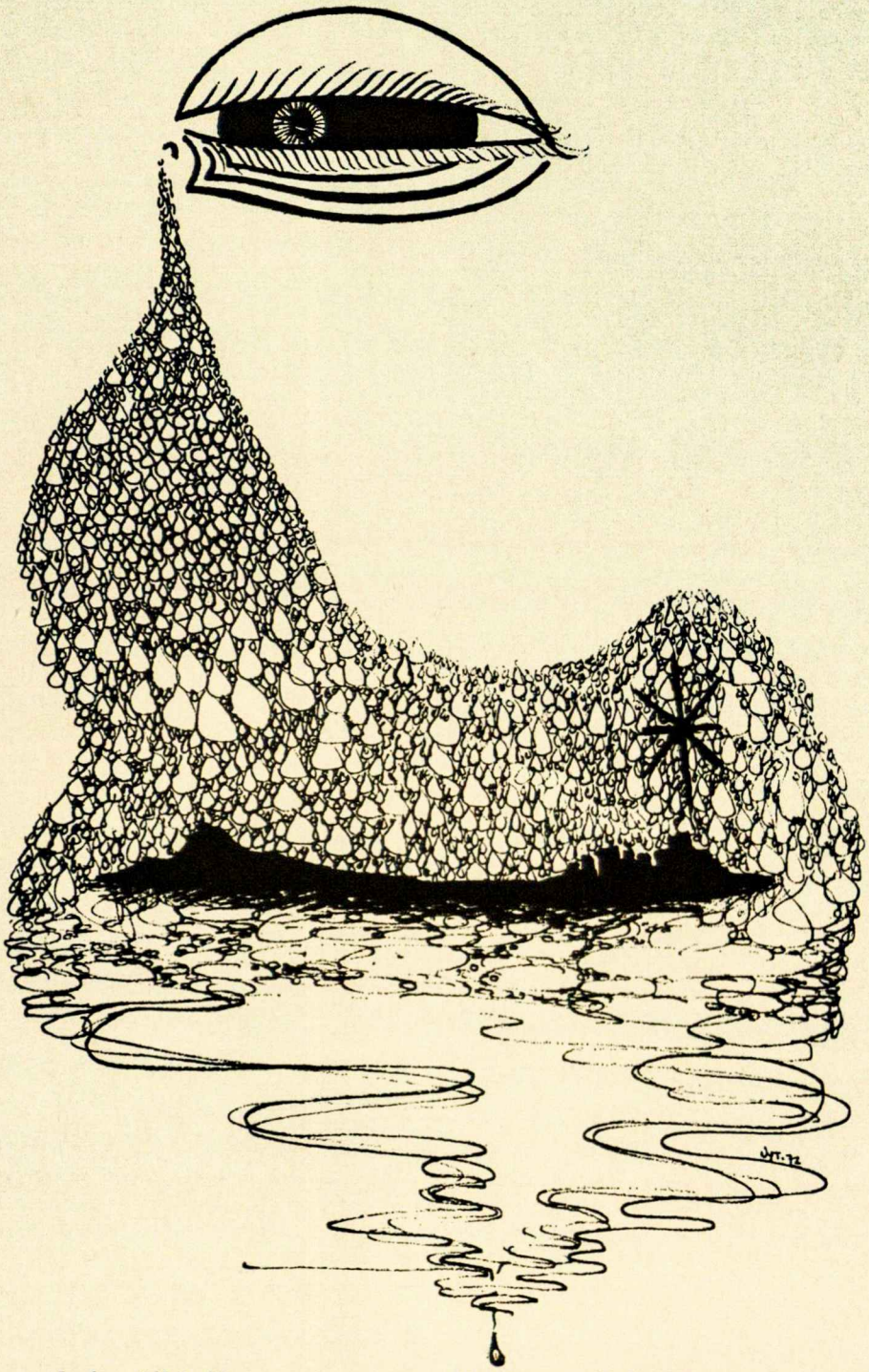

dar likti jaunu bei tikinčiu — mano svajonė! Dabar galiu net ir savo padarytas klaidas prispažinti. Žinoma, jas padaręs dar tuo momentu nusikeikiu, bet, jų pamokytas, galiu net džiaugtis.

Jaunystėje akys žiūri į priekį. Rytojus mus traukia. Bet rytojus yra tik šiandienos svajonė. Romualdas Kriaučiūnas, žinomas ateitininkų tarpe psichologas, svajones vadina "dausų sparnais". Todėl svajonės — mūsų siekimai, gali vesti į rojų. O kas tas rojus, jeigu ne mūsų tikro tikėjimo išsipildymas? Galima klausti, o kaip tas tikėjimas rišasi su mūsų dabartiniu—kasdieniniu gyvenimu? Jis, tas tikėjimas, teigiu, yra gyvenimo centras. Nuo gyvenimo jo negalima atskirti. Jis nustato viso gyvenimo linkmę bei kokybę. Šv. Jono Evangelijoje pats Kristus mus moko, sakydamas: "Aš esu kelias, tiesa ir gyvenimas; niekas neateina pas Tėvą kaip tik per mane" (Jon. 14:6). Linkiu jums visiems tą tikrą gyvenimą atsiekti.

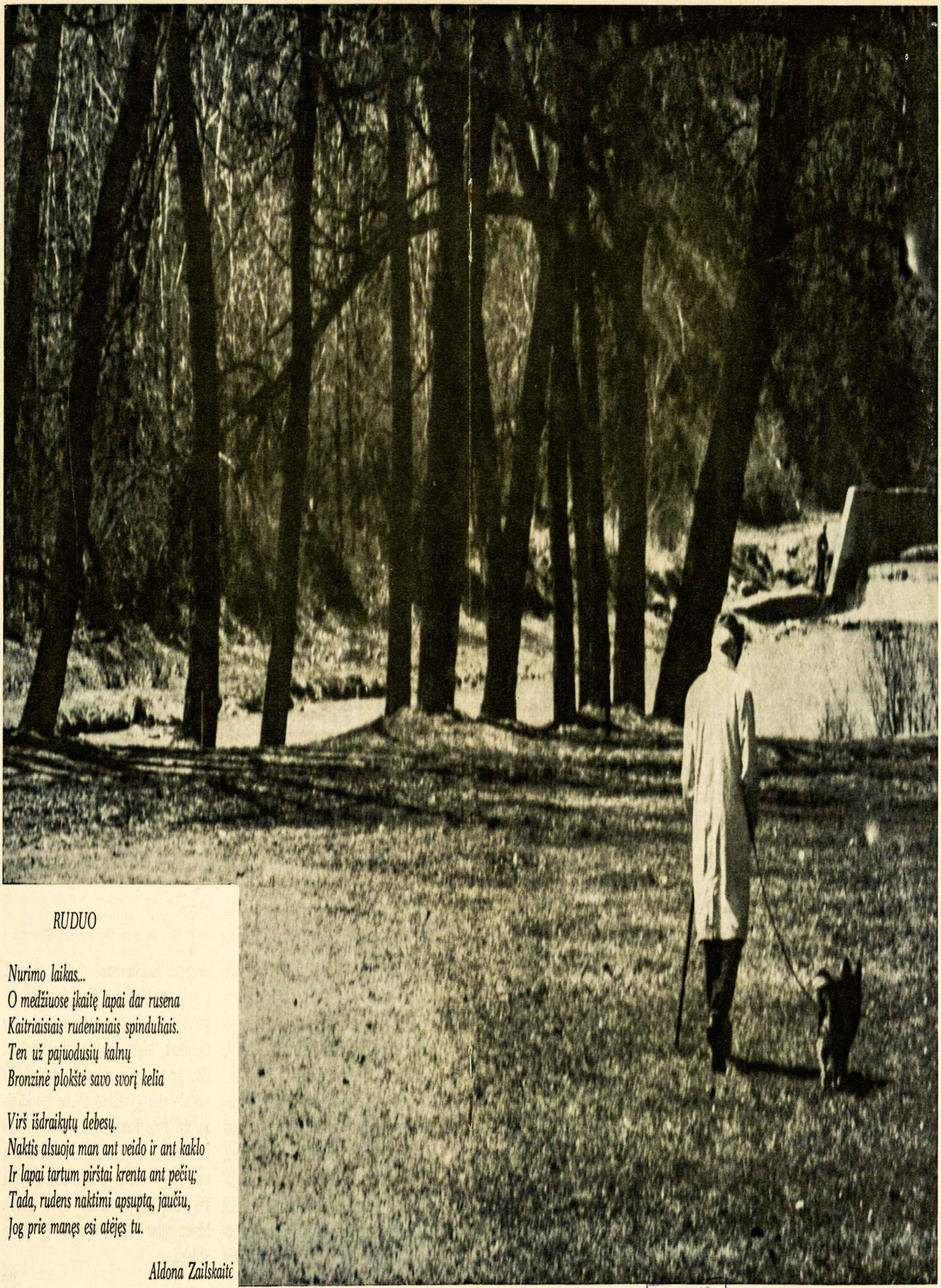

RUDUO

Nurimo laikas...
O medžiuose įkaitę lapai dar rusena
Kaitriaisiais rudeniniais spinduliais.
Ten už pajuodusių kalnų
Bronzinė plokštė savo svorį kelia

Virš išdraikytų debesų.
Naktis alsuoja man ant veido ir ant kaklo
Ir lapai tartum pirštai krenta ant pečių;
Tada, rudens naktimi apsuptą, jaučiu,
Jog prie manęs esi atėjęs tu.

Aldona Zailskaitė

LIETUVOS NACIONALINĖ M. MAŽVYDO BIBLIOTEKA

PASTORALĖ

— gintaro laukais skrajoja peteliškė,
aleliuja nuaidi mėlynu dangum...
— lijo, lijo...
švelnučiai gluosnio lapeliai
lingo, lingo...
paklojo saldžią lovą...
— šaltas, šaltas šaltinėlis,
saldus vandenėlis,
trokšta mano piemenėlis...
— ryškios tavo spalvos vaivorykštėle,
bet, oi, taip greit, ir jų nebėra...

Bernadeta Braciutė
1971. V. 30

* * *

Karts nuo karto
atidarau užmiegotas akis
ir lyg vaidenas:
nušvitę pakrantės...
mėlyno upelio džiaugsminga daina...
besijuokiančios bangos, dabintos auksiniais spinduliais...
Bet tik kartais...
pasaulis — realus.

Bernadeta Braciutė
1970. XII. 12

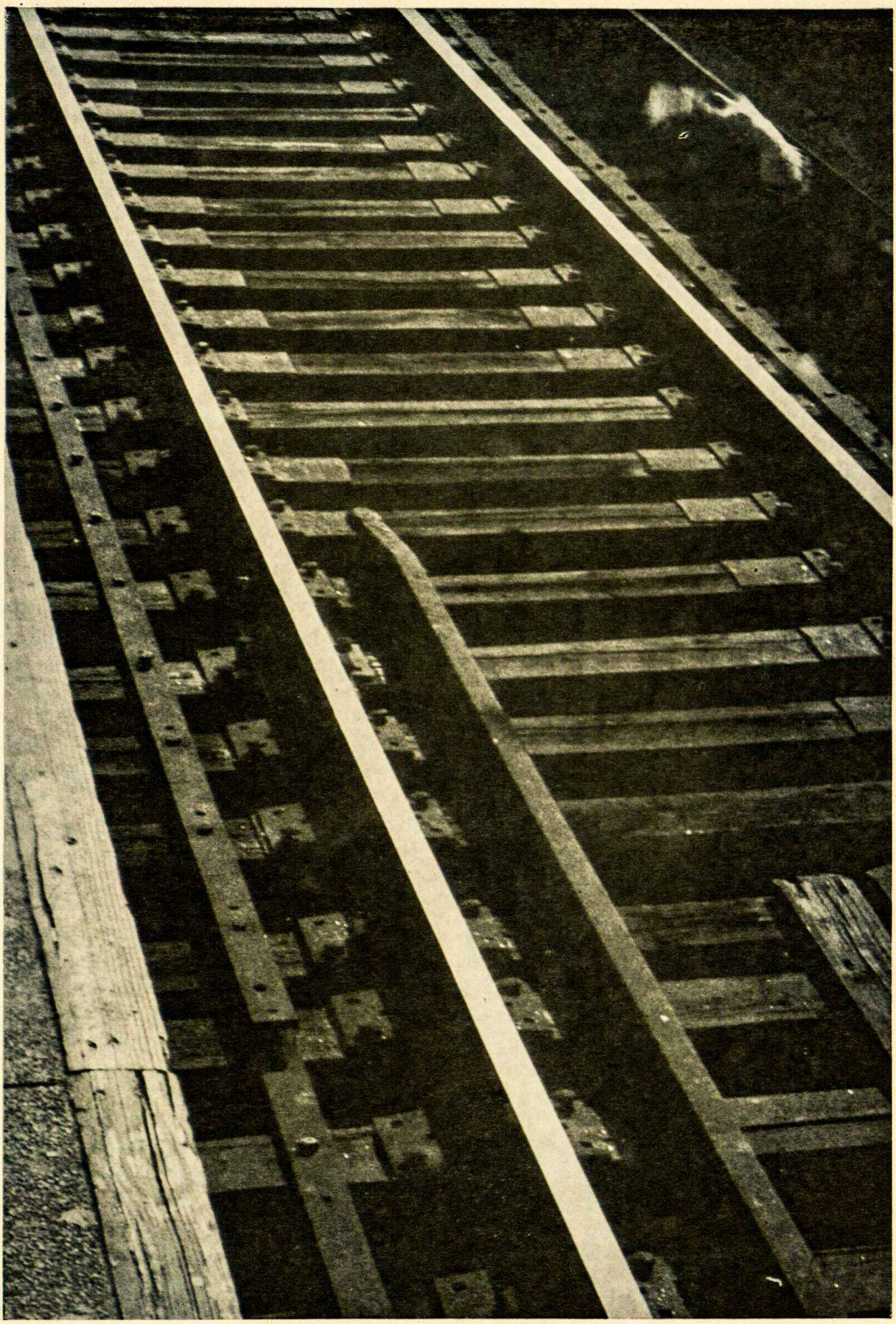

Atviras laiškas

Eugenijui Girdauskui

Mielas Eugenijau,

Tavo žodis moksleivių ateitininkų kursuose Putname, Padėkos dienos proga (1971), buvo tiesiog nelauktas. Tai buvo iššūkis, bene pirmas po Palangos konferencijos, kada dr. Domas Jasaitis metė šūkį: "Mes esame Nazariečio krauju atpirkti, mes Jam prklausom!" Tavo šūkis buvo: "Kristus yra vienintelis, kuriam ateitininkai turi palenkti savo gyvenimą!"

Šios išvados Tu priėjai, matydamas mūsų veiklą, kuri labai judri, bet kitu požiūriu bergždžia. Susirinkimai, šokiai, stovyklos dar neišskiria mūsų iš kitų. Mūsų skaičiai, tiesa, nemažėja, net gi didėja. Gerų nuotaikų ir entuziazmo netrūksta. Bet veiklos rezultatų, būdingų ateitininkams, lyg ir nematyti.

Šios išvados Tu priėjai tuo metu, kada nutraukei studijas, ėmeisi sunkvežimio vairuotojo darbo ir ryžaisi pervesti ateitininkų veiklą į naujus bėgius, tikruosius bėgius, kuriais būtų einama į tikslą, kuriam ateitininkai buvo įkurti: visa atnaujinti, visa suderinti Kristuje!

Tavo žodis buvo tavo Credo — gilus, jautrus, lyg asmeninė išpažintis, sąjungos vado išpažintis prieš jaunus moksleivius, susirinkusius į kursus.

Kursų motto buvo: "Pradžioje buvo Žodis, ir šis Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo Dievas!" Kursų tikslas buvo panašus, kaip ir Tavo. Bandėm praskleisti žmogiškąjį žodį, kuris savo gelmėse turėtų atspindėti Dieviškąjį Žodį, patį Kristų. Ar jaunimas pajuto kursų bėgyje šį paslėptą tikslą, sunku pasakyti. Bet jis tikrai pajuto tą Žodį, kai Tu, nelaukatai atvykęs, padarei šią išpažintį.

Po Tavo žodžio negalėjo būti diskusijų. Jis buvo perjautrus ir per daug teisingas. Bet leisk pastebėti, Mielas Eugenijau, ir gal patikslinti Tavo rūpestį. Yra plati skalė to, ką Tu parodei jauniesiems savo draugams, ir čia vargiai tinka kategoriškas **arba-arba**, būtent — jeigu nesi apsisprendęs už Kristų ir neini jo nurodytu keliu, ar ne geriau pasitraukti iš ateitininkų! Žiūrėk, ar mes dėl to nebūtume praradę ir dabar ar neprarastume pačių geriausių jaunuolių, gal būt ir Tavęs paties, kol tos vizijos, tos šviesos dar nebuvai gavęs?

Ir mūsų šūkio autorius šv. Paulius matė tą tragiką, kad siekdami Kristaus, mes ne visuomet einame į jį atvirai ir tiesiai. Paulius gyveno viltimi, kad dalykai keisis laiko bėgyje, jeigu mūsų pastangos bus intensyviai daromos ta kryptimi. Ir jis ta kryptimi veikė — ruošė dirvą. Ir mes ją ruošiame, kad Kristaus šviesa galutinai prašvistų, jo vizija pasidarytų gyva. Reikia kultūrinių ir žmogiškų pastangų. Juk ir Jonas Krikštytojas tik tam buvo atėjęs, kad paruoštų kelią Kristui.

Tikėk, Mielas Eugenijau, kaip bent aš tikiu, kad jaunose širdyse Kristus yra gyvas, tik

giliai, giliai paslėptas dar neišėjęs į paviršių. Jis jaudina ir neramina mus visus — jaunus ir nebejaunus, kurie dalyvaujame šiame sąjūdyje. Mes vis dar esam, kaip tie apaštalai prieš Sekmines, uždarę duris, dar tam tikros baimės lydimi, galutinai lyg dar neapsisprendę eiti į viešumą su tuo, kas begaliniai brangu. Reikia laiko, gal ir subrendimo. Kristus nemiršta, tik jis kalba: kol grūdas nemiršta žemėje, tol daigas negali iškilti į paviršių.

Ko gi reikia? Ar nuolankumo, ar savęs atsisakymo, čia palikime klausimą atvirą. Aš šventai tikiu, kad tai, ką Tu šiandien pareiškei, bus su laiku. Ir ateis daug, ir ateis didelio derliaus, didelių jaunų liudytojų taip, kaip Tu šiandien išdrįsai — giliai sujaudintas, giliai neramus prabilti apie tai, kas širdyse, visų mūsų jaunųjų, yra giliai, giliai paslėpta.

Nenurimk ir toliau akstinęs ir kalbėjęs. Bet kartu būk kantrus ir mokėk laukti. Ir suprask, kad mes einame tuo pačiu keliu į tikslą, tik ne tuo pačiu tempu. Mačernis mums jau prieš 30 metų priminė, kad mes, deja, esame labai bailūs išpažinti savo tiesą, kurią tikime. Tačiau tas pats Mačernis yra kalbėjęs apie nuolankumą, tiesiog nusižemijimą, kurio mums reikia, kad galėtume liudyti Kristų, nežiūrint savo kartais nepilnai suderinamo gyvenimo su Juo, arba gyvenimo neatitikmens kristiniam išpažinimui. Drąsa išpažinti Kristų eina kartu su drąsa išpažinti ir savo nevertumą bei savo nuolankumą. Tą mes pajutome Tavo žodyje, ir tai mus veikia daugiau už deklamaciją, už frazeologiją, kuri kartais girdima lyg nuo scenos.

Tavo
Kun. Stasys Yla

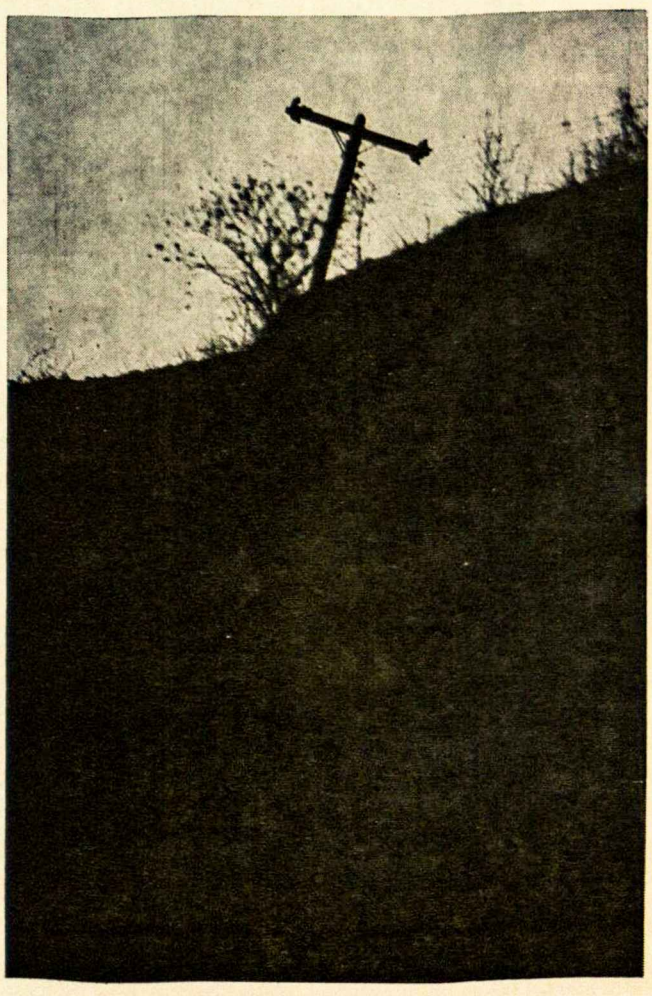

Kryžiaus kelias

KUN. K. ŽITKUS

IV. SKAUSMINGASIS SŪNUS IR SKAUSMINGOJI MOTINA

Čia Motiną Jėzus kely sutinka —
Vienintelę Širdį, kuri Jį supras...
Jis kruvinas eina, po kryžium sulinkęs,
Ji — pergelta skausmo, ištiesus rankas...

Norėčiau aš eiti Mariją paguosti,
Jos kenčiančiam Sūnui norėčiau padėt...
Norėčiau tas kruvinas ašaras šluostyt
Ir skausmo kelionėj baisioj palydėt.

Bet ką aš Motinai mielai sakysiu,
Jei nuodėmės mano — Jos skausmo versmė?
Kaip kenčiantį Jėzų užjausti išdrįsiu,
Patsai paskandinęs Jį šitam skausme?

GIESMĖ:

Kurs žmonių čia neraudotum,
Kristaus Motiną išvydęs,
Visą prislėgtą skausmų?

INRI
VH

Veikimo problema – veikimas

ANDRIUS TADAS KLIMAS

Veikimas kitose organizacijose gali atsiliepti į ateitininkišką veikimą negatyviai. Šią galvoseną galima pailiustruoti įvykiais Ročesteryje.

Prieš metus (šį straipsnį rašau 1972 m. rugsėjį) Ročesterio Miško Brolių kuopoje idealizmas ir veikimas buvo labai intensyvūs. Nariai ruošėsi šventei, leido laikraštėlį, planavo važiuoti į "Dainavos" žiemos kursus. Ateitininkai moksleiviai buvo veikliausia organizacija Ročesteryje. Bet... viskas keičiasi... Apie tą laiką įsikūrė Ročesterio krepšinio komanda. Beveik visi jauni vyrai įstojo į ją. Ročesterio Lietuvių Bendruomenės Jaunimo Sekcija pradėjo darbuotis II-jam Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongresui. Ročesterio tautinių šokių grupė "Lazdynas" pradėjo smarkiai ruoštis savo šventei ir IV-jai Tautinių Šokių šventei Čikagoje. Choras taip pat pradėjo smarkiau repetuoti... Taip pat ir mūsų garsusis "Šventojo Jurgio Slibinas" (orkestras) sustiprino savo veiklą. Visose šitose organizacijose dalyvavo ir mūsų nariai.

Po Naujųjų Metų interesas ir noras veikti ateitininkuose, ypač valdybos tarpe (net ir po Dainavos kursų!) labai susilpnėjo. Dėlko? Ne tik, kad visi moksleiviai buvo nuvarginti kitų organizacijų veikimo (ateitininkų kuopos valdybos nariai sudarė nemažą dalį ir tų kitų organizacijų valdybų), bet ir vienas kitas labai svarbus dalykas jų mintyse pasikeitė.

Visų lietuviškų organizacijų didžiausias tikslas yra išlaikyti lietuvybę ir išlaisvinti okupuotą Lietuvą. Organizacijos skiriasi veikimo būdais. Ateitininkai mėgsta įgyvendinti savo ideologiją savyje ir tarp kitų. Geras metodas tai išaiškinti yra per susirinkimus ir diskusijas. Susirinkimai nėra (iš pirmo žvilgsnio) taip įdomūs, kaip orkestras ar šokiai. Kai labai sunkiai dirbi ir nesi prispaustas moralinių klausimų, tai ideologija pasidaro ne tokia svarbi. Tokiu būdu, pačiam svarbiausiam dalykui ateitininkijoje pradedi nerasti svarbumo...

Norėčiau pridėti dar vieną dalyką. Visuomet yra smagu dirbti, diskutuoti ir t. t. su savo draugais ateitininkais. Bet kai tuos pačius matai tris, keturis vakarus per savaitę, tai nebereikia sueiti į dar atskirą ateitininkų susirinkimą pabendrauti.

Dėl šių dalykų ateitininkiškas veikimas buvo sumažėjęs Ročesteryje (manau, kad gal ir kitur yra taip pasiteikę. Mes dabar planuojame daug dalykų ir vėl esame veiklūs. Per diskusijas aš pastebiu, kad mūs ideologija jungia mus. Su padidėjusia energija ir prisiartinimu prie ideologijos, aš manau, kad ūpas ir veikimas moksleivių tarpe Ročesteryje ilgai klestės.

Mūsų veikla

MONTREAL, QUE.

Šiais metais Montrealio Prano Dovydaičio kuopa pradėjo veiklą anksti ir aktyviai. Jau birželio 26 dieną paskutiniame susirinkime išsirinkome 1972/73 metų valdybą, kad jau vasarą galėtų planuoti veiklą. Išrinkti buvo: Dana Styraitė — pirmininkė, Vytas Ladyga — iždininkas ir Vida Burbaitė — sekretorė.

Pirmąjį susirinkimą turėjome rugsėjo 17 dieną. Susirinkome pas seseles. Pradėjome susirinkimą malda, kurią pravedė sesuo M. Paulė, kuopos globėja. Pernai išleidome dešimt narių į studentus, o priėmėme šešis kandidatus: Janiną Adomaitytę, Juozą Jonelį, Daną Ladygaitę, Iną Lukoševičiūtę, Danielių Mališką ir Liną Staškevičių.

Per šį susirinkimą dalinomės įspūdžiais iš vasaros stovyklų. Įdomu, kad iš mūsų narių dauguma stovyklavo Baltijos ateitininkų stovykloje, bet pirmininkė Dana Styraitė dalyvavo Dainavoje ir Vasagoje vykusiose stovyklose. Kiti nariai stovyklavo ir Neringos mergaičių bei berniukų stovyklose. Savo susirinkimuose diskutuojame "Esame krikščionys — kovokime". Susirinkimai vyksta kas antrą savaitę sekmadieniais po 10 val. šv. Mišių seselių namuose.

Kristina Mališkaitė

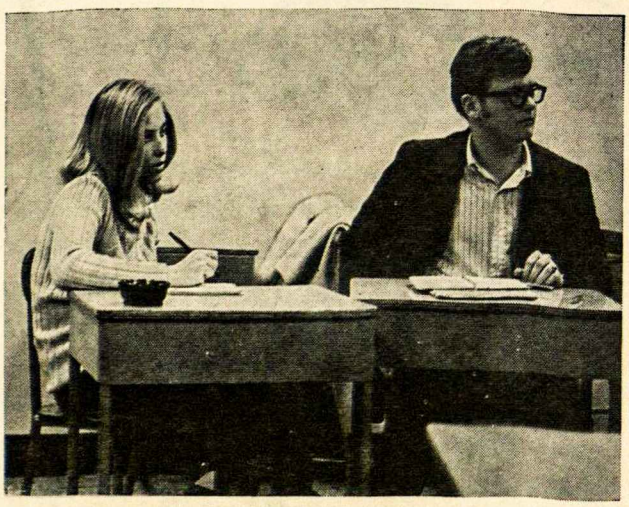

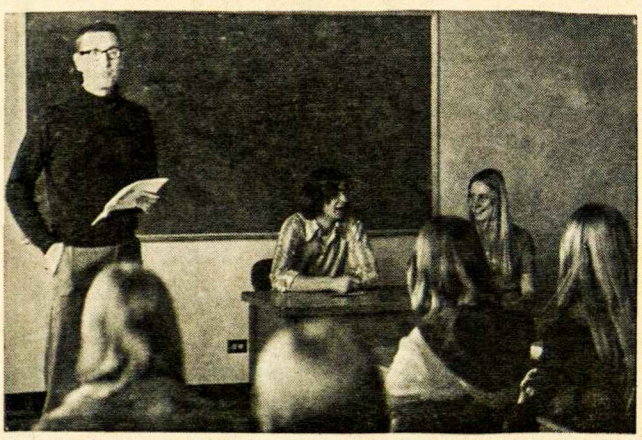

Lipniūno kuopos veikla 1971-72 metais. Viršuj — kuopos globėja Laima Nainytė ir 1971-72 m. pirmininkas Linas Rimkus posėdžio metu. Apačioj — dr. Arūnas Liulevičius skaito paskaitą.

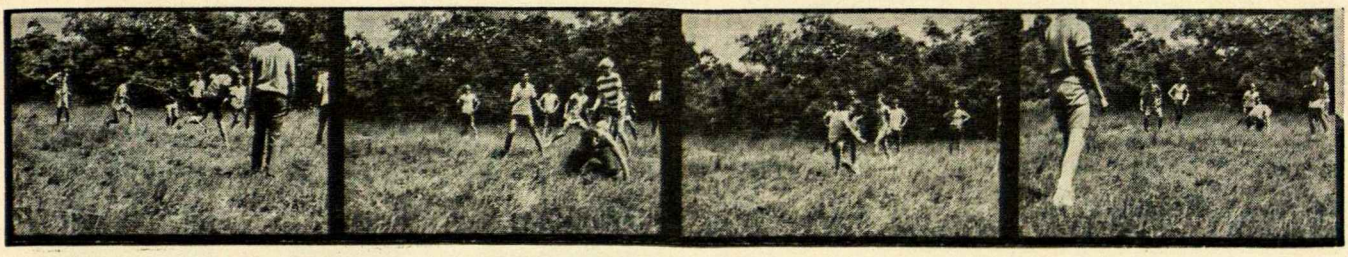

CHICAGO, ILL.

Čikagos Lipniūno kuopos 1972-1973 metų pirmasis susirinkimas įvyko rugsėjo mėn. 24 d., 7.30 v.v. pas buvusį pirmininką Liną Rimkų. Susirinkime buvo išrinkta nauja kuopos valdyba ir tuo pačiu atsisveikinta su buvusia globėja Laima Nainyte.

Į valdybą kandidatavo: Jonas Juozevičius, Pranas Pranckevičius, Mirga Šerepkaitė, Rita Kėkštaitė, Vita Musonytė, Edis Razma, Loreta Plienaitė, Dainė Narutytė, Ina Stravinskytė ir Aloyzas Pakalniškis. Buvo išrinkti ir pareigomis pasiskirstė šie asmenys: Jonas pirmininkas, Mirga — vicepirmininkė, Rita — sekretorė, Pranas — korespondentas, Edis — iždininkas.

Naujiems mokslo metams minčių davė Laima. Ji priminė, kad visiems šiuo metu pirmoj vietoj turi rūpėti mokslas. Suprasdama, kad kai kurie moksleiviai dar neturi sau numatę profesijos, pasiūlė pasikviest į susirinkimus žmones, kurie jau yra baigę mokslą ir turi savo profesiją, kad papasakotų apie ją. Siūlė į savo kuopą priimt trečios kartos lietuvius, kad galėtumėm stipriau lietuvybę išlaikyti. Taip pat Laima pasiūlė laikyti visiems prieinamą archyvą, kuriame būtų jaunimui vertingų bei reikalingų knygų, taip pat ir jaunimo rašytų rašinių, kurie dažnai būna geri, bet vieną kartą paskaitomi ir užmirštami.

Jai baigus, kuopa atsisveikindama įteikė savo buvusiai globėjai gėlių. Iš tėvų komiteto pusės su Laima atsisveikino dr. Juozevičius. Jis su ponia Rimkiene įteikė jai gintarą ant grandinėlės, kad visada jaustųsi prisjungusi prie Lipniūno kuopos. Dr. Juozevičius dar pasakė, jog tėvų komitetas dės pastangas Lipniūno kuopai parūpint kambarį JaunimoCentre, kad nariai visada turėtų vietą kur susirinkti.

Paskutinį žodį tarė buvęs kuopos pirmininkas Linas Rimkus. Pasakė jis sudiev ir ačiū, savo gimnazijos metų kuopai. Susirinkimą baigėm su vaišėm ir pasišnekučiavimais.

Pranas Pranckevičius

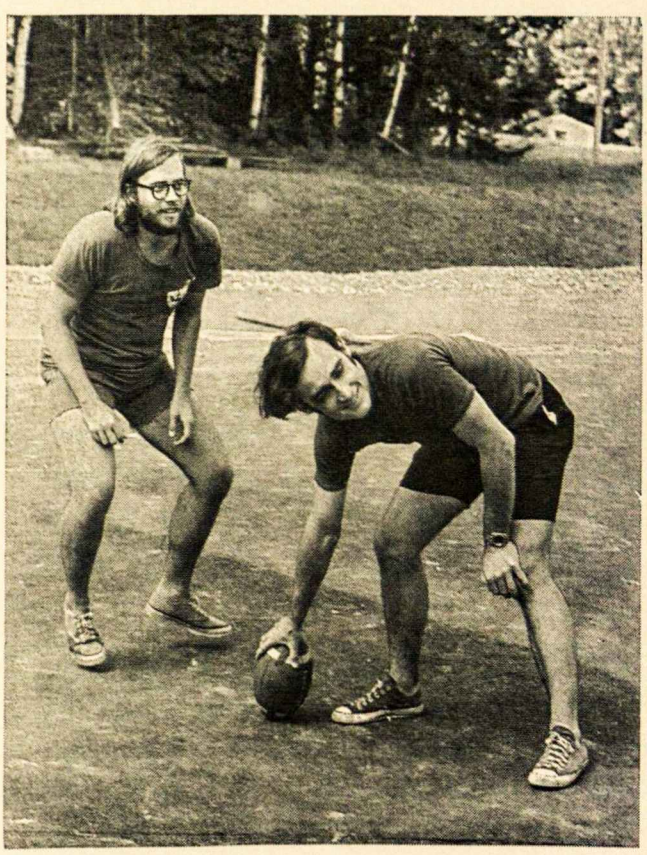

Moksleivių ateitininkų stovykla Neringoj. Berniukų vadovas Jurgis Oniūnas ir komendantas Kazys Razgaitis žaidžia, o vaikams neduoda.

WORCESTER, MASS.

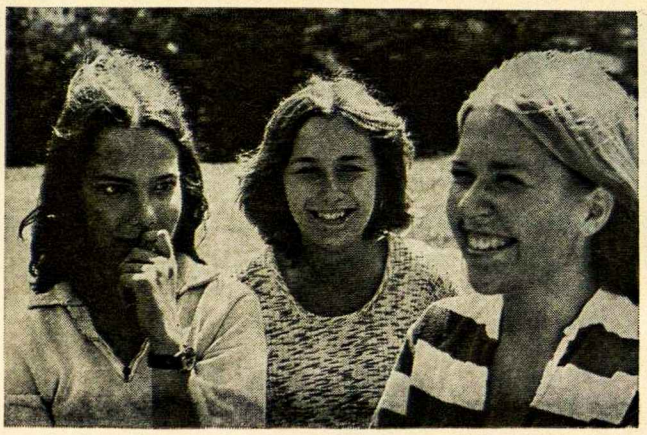

Po vasaros atostogų mes jau turėjome du susirinkimus, per kuriuos svarstėme ateities darbus. Pavasarį išsirinkome naują Stasio Šalkauskio kuopos valdybą, kurią sudaro: pirmininkė — A. Dabrilaitė, kopirmininkė — A. Pauliukonytė, vicepirmininkas — L. Vaitkus, sekretorė ir korespondentė — B. Miliauskaitė, iždininkė —Z. Babickaitė. Gaila, kad mūsų eiles paliko E. Meilus ir K. Pauliukonis. Jie nuo rudens lanko Worcesterio Politechnikos Institutą. Tikime, girdėsime apie juos besireiškiančius studentų ateitininkų tarpe. Per praėjusius susirinkimus pirmiausia planavome kaip padidinti iždą. Nutarėme spalio 29 d. surengti pyragų ir kitų kepinių išpardavimą. Kadangi artinasi žiema ir manome, kad bus sniego, ruošime slidinėjimo savaitgalį. Minėtu savaitgaliu rūpinasi: A. Pauliukonytė ir Z. Babickaitė.

Šiais metais Worcesteris šventė 250 m. įkūrimo sukaktį, kuri baigėsi rugsėjo 24 d. dideliu paradu. Mūsų kuopos atstovai buvo pakviesti jame dalyvauti. Taip pat dalyvavo tautinių šokių grupė "Spindulys", kuriai vadovauja kuopos narė L. Pauliukonytė. Šios grupės dalį sudaro ateitininkai.

Moksleivės ateitininkės: A. Dabrilaitė, B. Miliauskaitė ir L. Pauliukonytė šiais metais talininkauja lituanistinėje mokykloje.

Spalio 8 d. turėjome nepaprastą staigmeną: atvažiavo kun. A. Kezys SJ ir parodė filmą "Į Septintąjį Dešimtmetį". Taip pat atsivežė ir knygų. Filmas visiems labai patiko. Nors trumpą valandėlę galėjome prisiminti vykusį aštuntąjį ateitininkų Federacijos Kongresą. Esame dėkingi kun. A. Keziui už atsilankymą į mūsų tarpą. Tik gaila, kad nežinojome anksčiau apie tai — būtume daugiau žmonių sukvietę.

Kuopos dvasios vadas yra kun. J. Budzeika MIC. Ilgametė kuopos globėja — p. O. Vaitkienė.

B. Miliauskaitė

atsiųsta paminėti

Lituanus, 1972 m. nr. 3, keturis kart į metus išeinąs anglų kalba mokslinis žurnalas, skirtas įvairių klausimų, liečiančių baltų kraštus, ypač Lietuvą, nagrinėjimui. Šiame numeryje pateikiama visa dokumentacinė medžiaga ryšium su Simo Kudirkos bandymu pabėgti nuo sovietinio laivo ir jo parodymais sovietiniame teisme, Lietuvoj. Žurnalą leidžia Lituanus Foundation, Inc., o redaguoja — Antanas Klimas, Ignas K. Skrupskelis ir Tomas Remeikis, P.O. Box 9318, Chicago, Ill. 60690, USA. Prenumerata metams 8.00 dol.

Šaltinis, 1972 m. nr. 4, tikybinės ir tautinės minties žurnalas, išeinąs kas antrą mėnesį. Leidžia šv. Kazimiero Sąjunga ir tėvai Marijonai. Redaktorius — kun. J. Matulis, MIC, 16 Hound Rd., West Bridgeford, Nottingham NG 2 6AH, England. Prenmerata metams 3.00 dol. Šiame numeryje rašoma apie Pasaulio Liet. Jaunimo Kongresą.

Laiškai Lietuviams, 1972 m. nr. 8, tėvų Jėzuitų leidžiamas religinės ir tautinės kultūros mėnesinis žurnalas. Redaktorius—kun. J. Vaišnys, SJ, 2345 W. 56th Street, Chicago, Ill. 60636, USA. Metinė prenumerata 5.00 dol.

Eglutė, 1972 m. rugsėjo mėn., iliustruotas vaikų žurnalas. Redaguoja ir leidžia N. P. M. Seserys, Immaculate Conception Convent, Putnam, Conn. 06260, USA. Metinė prenumerata 5.00 dol.

Mūsų Žinios, 1972 m. spalio 8 d., Čikagos lietuvių jėzuitų veiklos dvisavaitinis biuletenis. Šis numeris skiriamas atsisveikinmui su kun. J. Kubiliumi SJ, išvykstančiu klebonauti į Montrealio Aušros Vartų parapiją. Taipgi talpinami jaunimo kūrinėliai. Atsakingasis redaktorius — kun. A. Kezys, SJ, 2345 W. 56th Street, Chicago, Ill. 60636, USA.

Moteris, 1972 m. nr. 4, lietuvių moterų žurnalas, išeinąs kas antrą mėnesį. Leidžia Kanados Lietuvių Katalikių Moterų Draugija. Redaktorė — Nora Kulpavičienė, 1011 College St., Toronto 4, Ont., Canada. Prenumerata metams 5.00 dol.

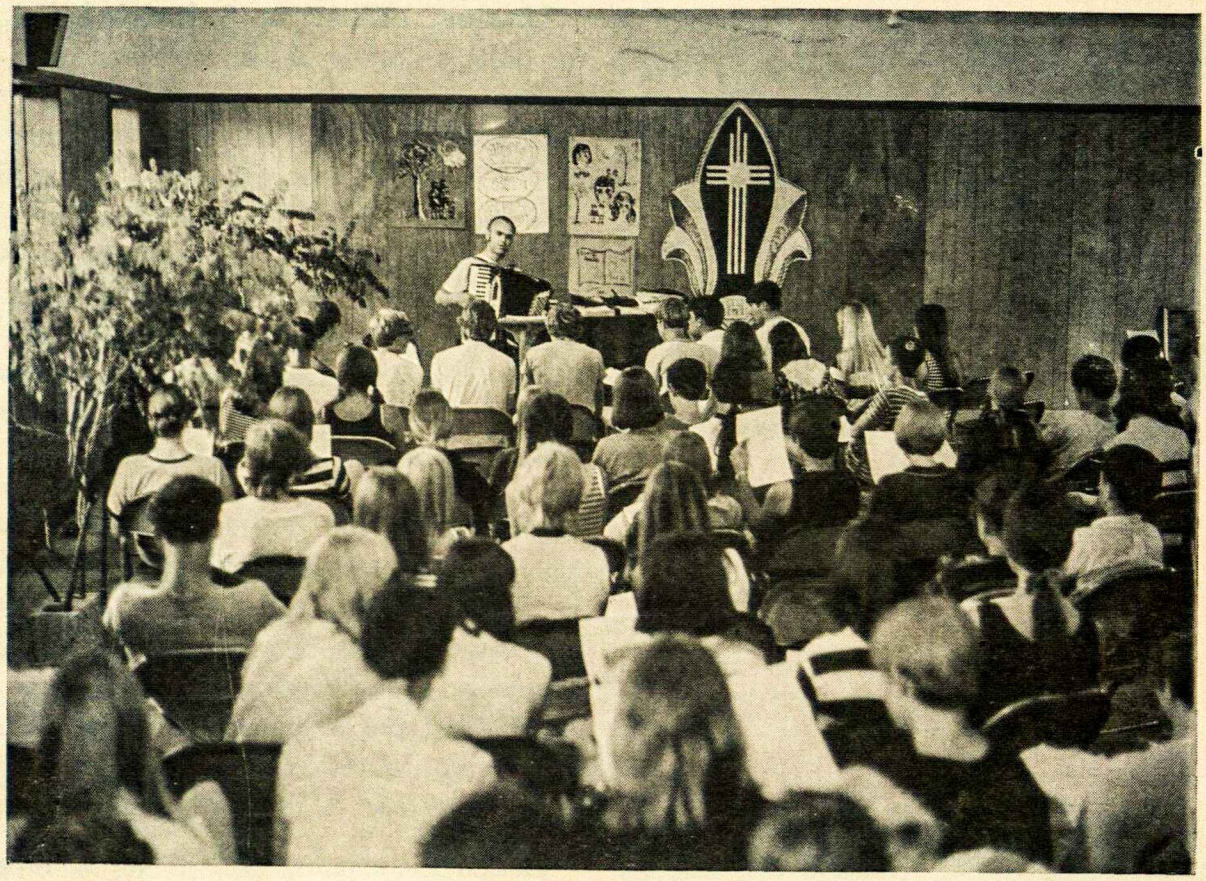

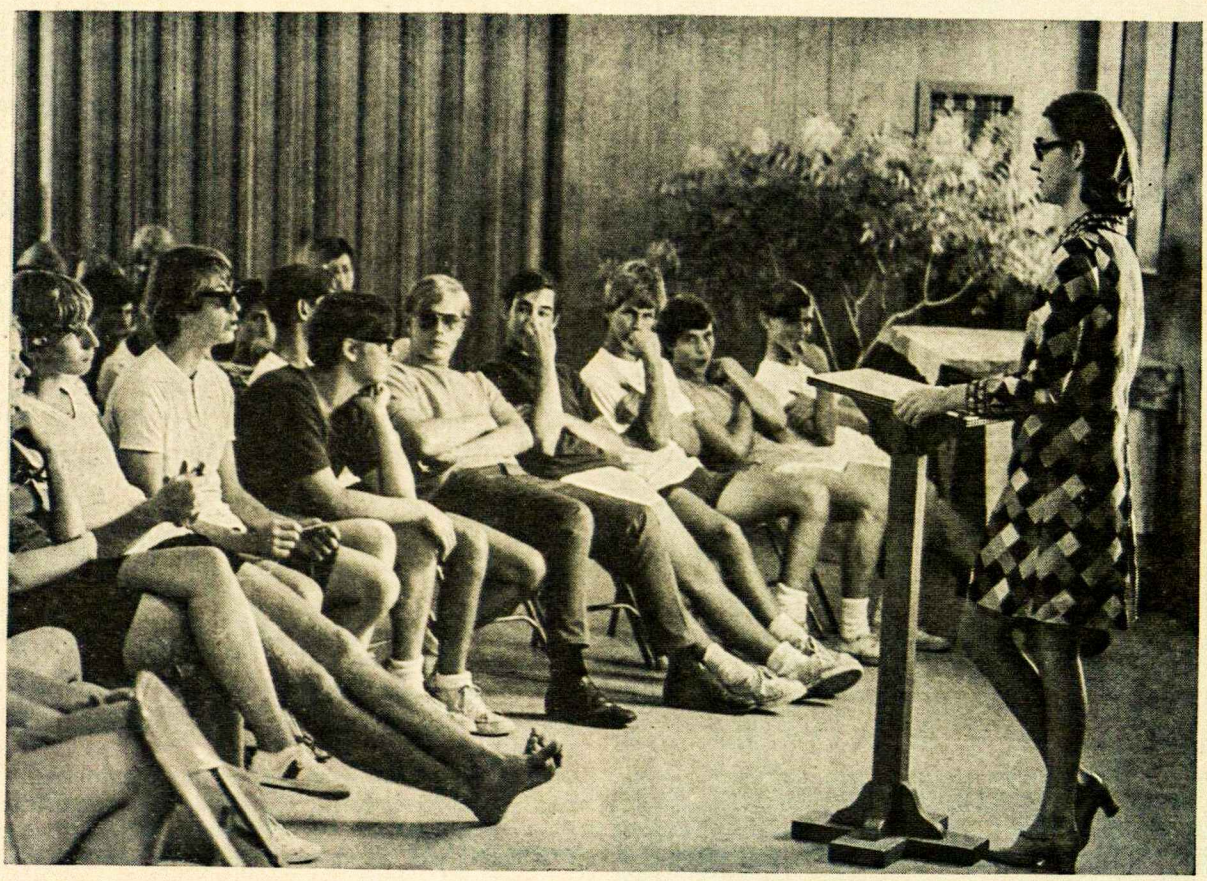

254

KREIVOS ŽYPĖNOS

STUDENTAMS

Koka-kola man patinka
Ir kasdieną trinka-trinka.
Cigaretė "Kool" ar "Salem",
Zig-zag, "Craven", jerum-jerum.
Čia ta pypkė dūda-dūda,
Kur' mes rūkom čiūčia-liūlia.
Dingo, lingo, singo, ringo —
Ar tikrai jūs lošiat "bingo"?
Viens, ar du, ar trys ar šeši —
Kur tu eini, ką tu neši?
Kas tau rūpi, mano "Snoopy"?
Tuoj bus jauku, mano "poopy".
Bravo, bravo, tra-lia-lia,
Šoksim ir dainuosime.
Koka kola man patinka
Ir kasdieną trinka-trinka.

Bernadeta Braciutė
1971. V. 13

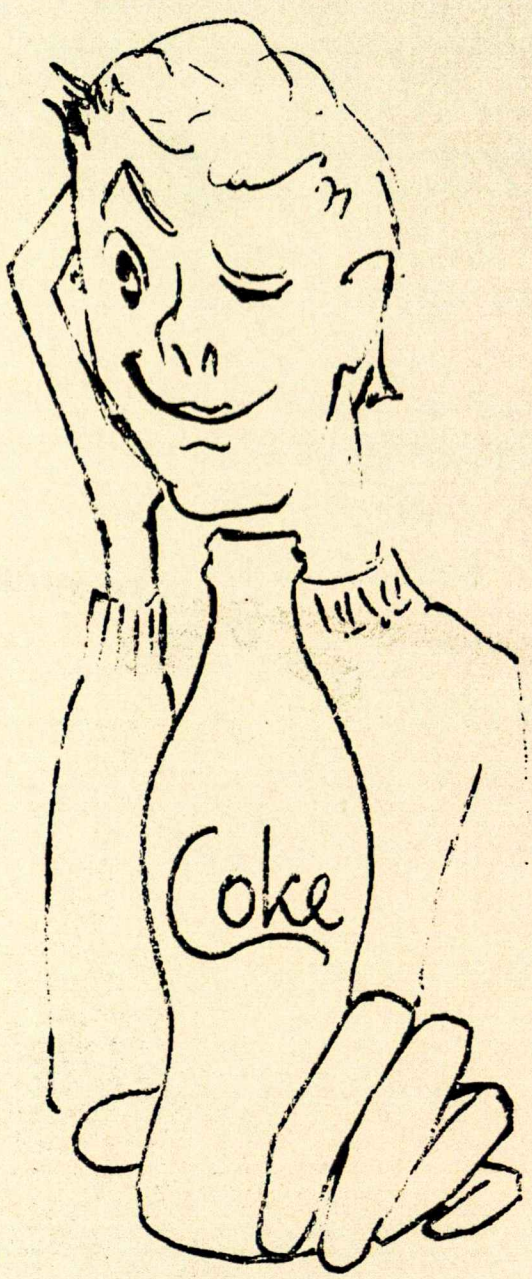

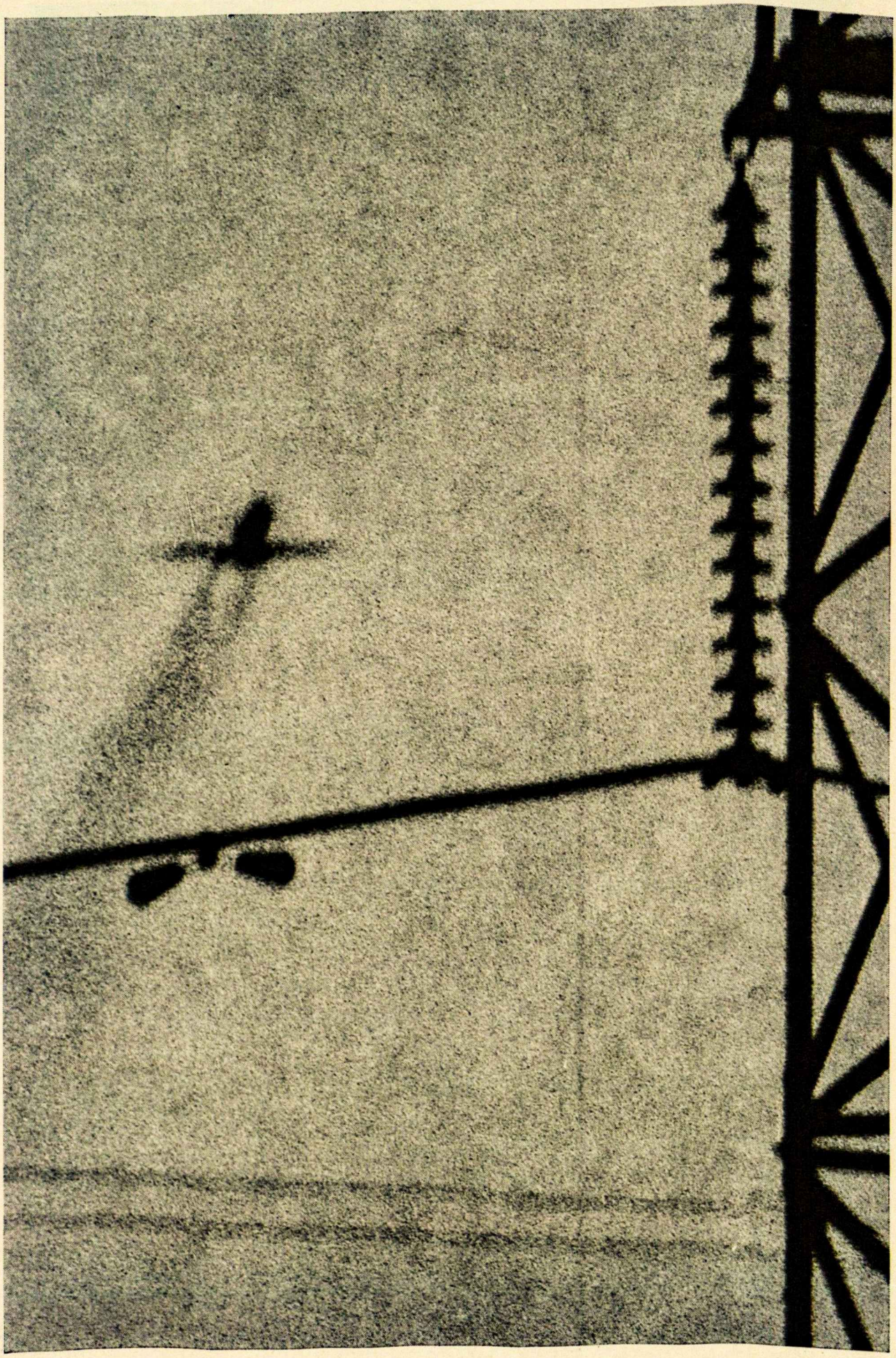

U. S. POSTAL SERVICE

STATEMENT OF OWNERSHIP, MANAGEMENT AND CIRCULATION

(Act of August 12, 1970: Section 3685. Title 39, United States Code)

SEE INSTRUCTIONS ON PAGE 2 (REVERSE)

1. TITLE OF PUBLICATION
ATEITIS

2. DATE OF FILING
DECEMBER 28, 1972

3. FREQUENCY OF ISSUE
MONTHLY, EXCEPT JULY AND AUGUST

4. LOCATION OF KNOWN OFFICE OF PUBLICATION *(Street, city, county, state, ZIP code) (Not printers)*
7235 S. SACRAMENTO AVE. CHICAGO, ILLINOIS 60629

5. LOCATION OF THE HEADQUARTERS OR GENERAL BUSINESS OFFICES OF THE PUBLISHERS *(Not printers)*
7235 S. SACRAMENTO AVE. CHICAGO, ILLINOIS 60629

6. NAMES AND ADDRESSES OF PUBLISHER, EDITOR, AND MANAGING EDITOR

PUBLISHER *(Name and address)*
THE LITHUANIAN CATHOLIC YOUTH ASSOCIATION, 1276 EASTWOOD AVE., MAYFIELD HTS., OHIO 44124

EDITOR *(Name and address)*
REV. JONAS STASKEVICIUS 941 DUNDAS ST., W., TORONTO 3, ONTARIO CANADA

MANAGER EDITOR *(Name and address)*
JUOZAS POLIKAITIS 7235 S. SACRAMENTO AVE. CHICAGO, ILLINOIS 60629

7. OWNER *(If owned by a corporation, its name and address must be stated and also immediately thereunder the names and addresses of stockholders owning or holding 1 percent or more of total amount of stock. If not owned by a corporation, the names and addresses of the individual owners must be given. If owned by a partnership or other unincorporated firm, its name and address, as well as that of each individual must be given.)*

NAME	ADDRESS
THE LITHUANIAN CATHOLIC YOUTH ASSOCIATION	1276 EASTWOOD AVE., MAYFIELD HTS., OHIO 44124

8. KNOWN BONDHOLDERS, MORTGAGEES, AND OTHER SECURITY HOLDERS OWNING OR HOLDING 1 PERCENT OR MORE OF TOTAL AMOUNT OF BONDS, MORTGAGES OR OTHER SECURITIES *(If there are none, so state)*

NAME	ADDRESS
NONE	

9. FOR OPTIONAL COMPLETION BY PUBLISHERS MAILING AT THE REGULAR RATES (Section 132.121, Postal Service Manual)

39 U. S. C. 3626 provides in pertinent part: "No person who would have been entitled to mail matter under former section 4359 of this title shall mail such matter at the rates provided under this subsection unless he files annually with the Postal Service a written request for permission to mail matter at such rates."

In accordance with the provisions of this statute, I hereby request permission to mail the publication named in Item 1 at the reduced postage rates presently authorized by 39 U. S. C. 3626.

(Signature and title of editor, publisher, business manager, or owner)

10. FOR COMPLETION BY NONPROFIT ORGANIZATIONS AUTHORIZED TO MAIL AT SPECIAL RATES *(Section 132.122, Postal Manual)*

(Check one)

The purpose, function, and nonprofit status of this organization and the exempt status for Federal income tax purposes: ☒ Have not changed during preceding 12 months ☐ Have changed during preceding 12 months *(If changed, publisher must submit explanation of change with this statement.)*

11. EXTENT AND NATURE OF CIRCULATION	AVERAGE NO. COPIES EACH ISSUE DURING PRECEDING 12 MONTHS	ACTUAL NUMBER OF COPIES OF SINGLE ISSUE PUBLISHED NEAREST TO FILING DATE
A. TOTAL NO. COPIES PRINTED *(Net Press Run)*	1,250	1,250
B. PAID CIRCULATION 1. SALES THROUGH DEALERS AND CARRIERS, STREET VENDORS AND COUNTER SALES	0	0
2. MAIL SUBSCRIPTIONS	1,073	1,059
C. TOTAL PAID CIRCULATION	1,073	1,059
D. FREE DISTRIBUTION BY MAIL, CARRIER OR OTHER MEANS 1. SAMPLES, COMPLIMENTARY, AND OTHER FREE COPIES	85	89
2. COPIES DISTRIBUTED TO NEWS AGENTS, BUT NOT SOLD	0	0
E. TOTAL DISTRIBUTION *(Sum of C and D)*	1,158	1,148
F. OFFICE USE, LEFT-OVER, UNACCOUNTED, SPOILED AFTER PRINTING	92	105
G. TOTAL *(Sum of E & F--should equal net press run shown in A)*	1,250	1,250

I certify that the statements made by me above are correct and complete.

(Signature of editor, publisher, business manager, or owner)
Juozas Polikaitis

PS Form 3526 July 1971

ALp(LKA)1786
1972, Nr.8

90.725.314